Sayı: 23
2000 TL.
(KDV Dahil)
21 Ocak 1991

İŞÇİLERİN SESİ

Emperyalist savaş başladı

...etlerde başlayan prestroyka / glasnost ...alarıyla, Dünya Bankası, İMF, OECD ...ına katılan Birleşmiş Milletler Irak'a müdahale ...aldı.

...müdahale kararı Amerikanın önderliğinde ...yalist ülke ordularının saldırılarıyla 17 Ocak ...ın ilk saatlerinde başlatıldı.

... halkından başlayıp tüm Ortadoğu Halklarını ...yen saldırıyı destekleyen Özal, olayı, "... En ...atırım" olarak tanımlıyor.

...l, karlı yatırımı emperyalizme daha bağımlı ...a ve ülke içinde halka karşı açtığı ekonomik, ...kültürel savaşta arıyor.

...ın ilk saatlerinde ABD'nin ...ği tüm emperyalist güçler ...n bir saldırı başlattılar. ...8 bin ton bomba yağdıra... ...ı saldırının karar noktası... ...gerek.

...er'in perestroika ile birlik... sorunlarına gömülmesi ve ...nlarını terketmesi üzerine ... doğan boşlukta kendi kri... hedefleyen Saddam, Ku... ve ilhak etti. Bu durum ...un bir süredir Ortadoğu'ya ...al planları için uygun bir ...lamıştı. Sadece Saddam'ı ... Ortadoğu'yu hedefleyen ... süren yığınakla oluşan ...gal ordusunu Ortadoğu ...rine ölüm yağdıran makina ...ete geçirdi.

...tadoğu'da dönüşü olmayan ...girilmiştir. Savaşın sonucu ...sun Ortadoğu'da tüm den... ...iden düzenlendiği bir dö... ...acaktır. Böyle bir düzenle... ...açısından çok önemlidir. ...ekonomik açıdan durgun... ...te gelişen ciddi bir krizin başlangıcını tekrar yaşamaktadır. ABD'nin girdiği bu kriz, Avrupa (Almanya başı çekmektedir) ve Japon-ya'nın tam aksine artan büyüme ivmeleriyle birlikte, orta vadede emperyalist kampta bir liderlik bunalımı yaratmaya adaydır. Doğu Avrupa'nın kapitalist kampa yöneldiği, diğer varolan "sosyalist" ülkelerin büyük bunalımlar içine girdiği ve böylece emperyalizmin hegemonyasının yeniden oluştuğu bu dönemde, ABD kendi liderliğini petrol gibi, stratejik unsurların başını tutarak yeniden üretmeye çalışmaktadır. Ekonomik olarak zorlanan ABD, askeri gücüyle stratejik bölgeleri yeniden düzenlemekte ve diğer emperyalist güçleri de bu şekilde denetim altına almayı amaçlamaktadır.

Böylece Ortadoğu'da Filistin sorununu gerekirse Ürdün'ü ortadan kaldırarak çözümleyecek, Lübnan parçalanarak İsrail'in yayılmasına olanak sağlayacak, Suriye'nin daha "güvenilir" bir konumda istikrar kazanması, orta vadede yükselecek Arap milliyetçiliği karşısında (Devamı 9.sayfada)

Yüzünde ve ciğerlerinde kömür tozlarıyla ocağın ağzında dikilen bir madenci Özal'ın işveren ağzıyla yaptığı açıklamaları radyodan dinlerken başındaki bareti büyük bir öfkeyle yere vurarak, "Bu grev bundan sonra siyasidir arkadaş" diyordu.

...çi Arkadaş!

...alet sınırında yaşamamak, emeğine sahip çıkabilmek ...timi durduruyorsun. Ancak TİSK, haklı mücadelen kar... üyesi olan 62 patrona "İşçinin savcılığa ve polise nasıl ...edilebileceğini, işçi hareketlerinin nasıl kırılacağını an... ...roşürler ve basılı dilekçeler gönderirken, sen bütün söz ...ı sendika yöneticilerine devrederek, köşende toplu söz... ...uyuşmazlığının bağlanmasını bekliyorsun.

...ne MESS Başkanı Bahri Ersöz, grevdeki işçinin başka ... çalışmasının tespiti halinde, tazminatsız iş aktinin fes... ...ceğini açıklayıp pervasızca tehditler savururken, sen ses... ...ni sürdürüyorsun.

...veren sendikaları ise tehditlerine devam ediyor: "Grevde... işyeri önünde topluluk oluşturamaz", "Kapı önünde an... ...irt kişi bekliyebilir". "İşyerine hammadde girişi, mamül ...engellenemez", "İsteyen işçi, grev halindeki işyerindeki ...bilir". Bu açıklamalar karşısında sen 24 saat nöbetini tu... ...huzuruyla evine dönüyorsun.

...zal=ANAP iktidarı, savaş çığırtkanlığıyla grev yasakları... ...ndeme getirip seni ve sınıf kardeşlerini kıskacına alırken, ...rin sessizliğini sürdürüyorsun.

...T'leri, satışa çıkaran, 15 yıl boyunca dünya taşkömürü ...ının 4 kat altında fiatla kömür satarak maden işçisinin ...rini metal ve çelik patronlarının cebine akıtan; işçilerin ...talebi karşısında ise "Zaten zarar ediyor" naralarıyla, iş... ...nin kapatılması gerektiğini her fırsatta tekrarlayan ...=ANAP iktidarının sürdürdüğü saldırıların doğrudan sana ...ik olduğu çok açık. Zira Özal yıllardır, sözcülüğünü yap... ...2 Eylül politikalarını, uluslararası tekellere çağrı çıkara... ...üzerine basa basa şöyle anlatıyor: "Türkiye'yi ucuz emek ...etine dönüştüreceğiz, yatırımlarınızı burada yapın"

...ktidar, sözkonusu politikaların kalıcılığını sağlamak için ...oplu sözleşme dönemiyle birlikte sana açıktan savaş ilan ... İstedi ki bu güne kadar olduğu gibi sessiz sedasız çalış. ...lerin karşısında ise, toplu sözleşmelerin uyuşmazlıkla so... ...nması için TİSK'i, MESS'i, Kamu Sen'i aynı stratejiyle ...tı. Körfez politikasına güvenen ve çıkacak bir savaşla se... ...uzu kuzu işyerine dönüp çalışacağını uman TİSK, grevle... ...aşlamasından aylar önce "Yasadışı davranışlarda işveren... ... izlenecek yol" başlıklı bir broşürü çıkararak grev ...lıklarına başladı.

...Uzun bir susuşun ardından Zonguldak'ta, metal işkolunda, ...'da ve önümüzdeki günlerde ona eklenecek olan tekstil, ...-kimya ve hava ulaştırmada yükselttiğin ve yükselteceğin ...ler dalgası ve toplumun diğer kesimlerinde oluşturulmaya ...ılan muhalif örgütlülükler iktidarın en büyük problemi. ...l'ın "Kriz" çığlıklarının nedeni de bu.

Ancak iktidar, kriz çığlıkları atarken, bu sürecin faturasını ... sana çıkarmayı planlıyo7. Ortadoğu'da çıkabilecek savaş... ...irlikte, ülke içinde "olağanüstü hal" ya da "savaş hali" ilan ...lerinde bütün taleplerin askıya alınacak. Milli birlik ve be... ...rlik, ülke savunması gibi nedenlerle grevlerini erteleyecek, ...erini YHK'nın ellerine teslim edecek. Bütün bunların ya... ...da ülke savunmasına katkıda bulunmanı isteyip üç kuruş ...tinden bir iki yövmiye keserek seni kendi çizdiği sınırlar ...e hapsedecek.

...Türk-İş ki, düzen içi muhalefet partileri SHP ve DYP'nin ...teğini alarak kararını çıkarabildiği 3 ocak genel eyleminde ...selecek sesini duymamak için seni evinde oturtmak için ...den geleni yaptı. Şevket Yılmaz eylem kararını açıklarken ...n 3 Ocak günü üretimden gelen gücümü kullanacağım ve ...e oturacağım" dedi. (Devamı 9. sayfada)

Zonguldak ateşi SÖNMEYECEK

■ **Zonguldak... Zonguldak soframızdaki aş, sobamızdaki ateş ne soframızdaki aşı kaptıracağız ne de sobamızdaki ateşisöndürteceğiz...**

YAZI VE FOTOĞRAFLAR 2 - 4 - 5. SAYFALARDA

İÇİNDEKİLER

Zonguldak ateşi sönmeyecek

Zonguldak madencilerinin direnişi yenilmedi. Barikatı aşamayıp geri dönenler Zonguldak madencileri değildir. Yenildiler geri döndüler diye madencileri mahkûm etmek Zonguldak gerçeğini ve Türkiye gerçeğini bilmemektir. Yüreklerimizin bir kuş gibi çırpına çırpına izlediğimiz Zonguldak direnişinin tarihinden, gelişiminden, gerçek dinamiklerinden habersiz olmak demektir.

Zonguldak madencileri 1 asırdan daha fazla olan tarihleri boyunca, ilk defa, sendikalarıyla içiçe bir halde greve çıkmışlardır. İlk defa, ikinci katına bile çıkamadıkları sendikalarının bütün odalarına, bütün tartışmalara katıldılar. İlk defa sözleşme taslaklarının hazırlanması sürecinde taleplerini belirttiler, her şubeden 35 kişi olmak üzere yüzlerce üyeden oluşan grev komiteleri aracılığıyla kararlara katılma mekanizmasına sahip oldular. Zonguldak madencileri on yıldır toplumun her kesiminden insanın kafasına kurulan 'siyasetten korkma' barikatını parçalayıp iktidarın yüzüne fırlattılar.

1965'te 2 şehit verdikleri direnişlerinden sonra ilk defa, bu sene toplu iş sözleşmelerinin görüşülmesi sürecinde vaadedilen avansların verilmemesi üzerine 3 günlük madene inmeme direnişini yaşayan madenciler, "ölmek var, dönmek yok" diyerek, ama bunu sembolik bir slogan gibi değil, gerçek bir yemin gibi tekrarlayarak greve çıktılar.

Grevin ilk gününden 35. gününe kadar her günü, Zonguldak'ın tüm caddelerini, tüm ilçelerini, köylerini bir miting alanına dönüştüren madenciler TTK grevini "Zonguldak Grevi"ne dönüştürmüşlerdir. Böylesine şanlı bir direnişin Zonguldak sınırlarına hapsedilip boğulması tehlikesini görerek ciğerlerindeki kömür tozlarını iktidarın yüzüne haykırarak Ankara yürüyüşüne başlamışlardır. Onları Ankara yolundan ne iktidarın hergün savurduğu tehditler çevirebilmiştir ne de otobüslerine el konulması.

Sessiz sedasız yeraltından çıkıp siyasi gündemin ortasına büyük bir coşkuyla oturan Zonguldak halkının gerçeğini bilmeden, Zonguldak direnişininin dinamiklerini anlamak, onu hakettiği yere oturtmak, geleceğe ilişkin dersler çıkarmak mümkün değildir. Zonguldak havzasıyla madenlerin, madencilerin arasındaki yaşamsal bağı görmeden; madencilerin yaşamlarını, bu yaşamların nasıl ölümüne ve ölümle birlikte sürdürüldüğünü bilmeden Zonguldak grevinin nasıl tüm havzayı ve tüm ülkeyi yerinden oynattığını, bütün dengeleri altüst ettiğini anlamak mümkün değildir.

ZONGULDAK GERÇEĞİ

Zonguldak, merkeziyle, ilçeleriyle, köyleriyle tamamen bir maden şehridir. Madenlerde 43 bin kişi çalışır ama bir milyondan fazla nüfusu olan Zonguldak'ta madenlerle ilişkisi olmayan aile yok gibidir. Bundan dolayı, madenlerdeki en küçük gelişme tüm Zonguldak'ı derinden etkiler. Bundan dolayı madencilerin en küçük eylemleri tüm Zonguldak'ı ayağa kaldırır. Tüm Zonguldak halkının eylemi haline dönüşür.

Madenler Zonguldak halkı için ne denli yaşamsal bir öneme sahipse, hükümetler tarafından da o denli gözardı edilen, istismar edilen bir yerdir. Hükümetler seçimler dışında madenleri anımsamaz. Madenlere yatırım yapılmaz. Hatta uluslararası kuruluşların madenlerdeki teknolojik yenilenme için verdikleri krediler ya uluslararası maden tekellerinin araştırma bürolarına devredilir ya da başka alanlarda kullanılır. Etütler, araştırmalar yapılır, projeler projeleri izler ama, madenlerin kör karanlığında çalışan kazmacılar hala çatırdıyan çürük direklerin altında atadan-dededen kalma kazmalarla çalışırlar. Allaha emanet asansörlerle 300-400 metrelik kör kuyulara iner çıkarlar.

Madenlerdeki ekonomik ve siyasi istismar üzere anlatılanlar yazmakla bitmez. Bugün "işçi fazlası var" diye hergün demeçler veren ANAP hükümetinin 26 Mart seçimlerinden önce nasıl 5 bin kişiyi işe sokarak oy toplamaya çalıştığı Zonguldak halkı dışında fazlaca insan tarafından bilinmez. Bu uygulama sadece ANAP'ın yaptığı bir uygulama da değildir üstelik. Bugüne kadar ki bütün hükümetler bu ve buna benzer yolları sıkça kullanmışlardır.

Her dönemde, madenlerden Ankara'daki yüksek bürokratlara karşılıksız giden tonlarca kömürün; lavuarlarda kaybolan, polis-mafya ilişkisi içinde kaçak ocaklardan çıkarılıp satılan tonlarca kömürün, sadece elekler değiştirilmediği için atık maddelere karışıp kaybolan tonlarca kömürün hesabı yapılmadan TTK'nın zarar ettiğini, rekabet gücü olmadığını söylemek hiçbir anlam ifade etmez. Çünkü bunların sorumlusu madenciler değil, "zarar ediyor" diye hergün feryat figan bağıran hükümetin kendisidir.

GENEL MADEN-İŞ VE MADENCİ GERÇEĞİ

Madenciler 3 trilyon mu, 4 trilyon mu istiyor gibi hükümet merkezli tartışmalardan kurtulup, yeraltında dizlerinin üstünde, suların içinde, her an göçükle, grizuyla; her an ölümle yüzyüze çalışan; her sabah evinden helalleşip çıkan, her akşam "bugün de sağız çok şükür" diyerek madenden çıkan yeraltı işçilerinin ne kadar ücret aldığını bilmek gereklidir. Bir kazmacı sadece 540 bin lira ücret alır. Ama yeraltında çalışan onbinden fazla madenci bir ay çalışıp bir ay çalışmadığı için aylığı sadece 270 bin liraya gelir. Hükümetler madencilerin yaşam koşullarını düzeltmek, iş güvencesi sağlamak yerine ocakları kapatmak yada uluslararası kuruluşlara pazarlama yönünde uygulamalara kalkışarak madencileri, tüm Zonguldak'ı açlığa mahkum etme planları yapıyor. Dalga geçer gibi balıkçılık, çiçekçilik yapmalarını öneriyor. Madencileri "ölmek var, dönmek yok" diye ayağa kaldıran, bir türlü ele geçmeyen "kışkırtıcılar" değil, iktidaların bu acımasız uygulamalarıdır. Madencileri bu denli dirençli, bu denli kararlı yapan güç, iktidarların onlara onyıllardır reva gördükleri bu insanlıkdışı uygulamalardır.

Madencilerin bugünkü sendika yönetimine ve başkanlarına olan güven ve sevgilerini anlamak için, daha önceki yönetimlerin, madencilerin aidatlarıyla kasalarını doldurup madencileri sendikanın kapısından içeri sokmama tavırlarını ve bugünkü yönetimin farklılığını bilmek gereklidir.

Zonguldak'ta şimdi madencilerin ilk defa kendi örgütleri olduğuna inandıkları bir sendika yönetimi vardır. Bu sendikanın gerçek yapısının ne olup olmadığı, herkes tarafından tartışılabilir, eleştirilebilir. Ama bu sendikanın Zonguldak tarihi içindeki yeri, madencilerle kurduğu bağ, Zonguldak grevi öncesinde ve grev süresince yaptığı önderlik; toplu iş sözleşmesi taslağının hazırlanması sürecindeki yöntemi ve grev boyunca yeterli olmayan biçimlerde de olsa madencileri karar sürecine katması gözardı edilerek yargıda bulunulamaz. Genel Maden-İş'i değerlendirmek için, dogmatik bir biçimde devrimci sendika mı, burjuva sendikası mı ölçütleri kullanmak herkesi yanlış sonuçlara götürür.

Genel Maden-İş'in ve Zonguldak halkının, henüz yetersiz olan örgütlenmelerine rağmen, siyasal iktidarın kararnameler, olağanüstü haller, savaş halleri gibi yöntemlerle ülkemizin üstünü karabulutlarla çevirmeye çalıştığı bir dönemde; toplumsal muhalefetin çok cılız girişimler dışında geniş kitleleri harekete geçiren politikalar üretip uygulamaya koyamadığı bir konjonktürde, Zonguldak direnişini yaratıp yaşatmaları hiç kimsenin "geri dönüşe" bakarak yenilgi sayabileceği bir olgu değildir.

Çünkü Genel Maden-İş ve Zonguldak halkı egemen sınıfların her türlü araç ve yöntemle halk güçlerine karşı saldırıya kalkıştıkları bir dönemde, Türk-İş başta olmak üzere tüm sendikal yapıların, dolaylı ya da dolaysız olarak egemen politikalara eklemlendikleri, toplumsal muhalefetin sembolik destekler dışında hiçbir varlık gösteremediği bir dönemde, grevlerini bir halk direnişine dönüştürmüş; siyasal iktidarın politikalarının hangi yoldan etkisizleştirilebileceğini, grevin nasıl grevcileri ve sendikacıları eğiten bir okul haline getirilebileceğini, eylemin en geniş halk güçleri içinde meşruiyetinin ve dayanışmasının nasıl yaratıla-

Devamı 8. sayfada

TTK grevi ilk gündan başlayarak "Zonguldak grevine" dönüştü. Maden işçileri ciğerlerindeki kömür tozlarını iktidarın yüzüne haykırarak Ankara yürüyüşüne başladılar.

Yalan söylüyorsun, Özal

12 Eylül'ün yaratıcı ve uygulayıcıları Zonguldak Havzası'nı da unutmamışlardı.

Turgut Özal Başbakanlık koltuğuna oturduğu dönemde DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) Müsteşarı olan Yusuf Bozkurt Özal, Zonguldak Havzası'na ilişkin yatırım planlarını reddediyor; "Herkes ithal kömüre yöneldi. Bırakın Havza'yı, Amerika'dan ocak satın alın biz de sizden kömür ithal edelim" diyordu. Ülke değerlerinin yerli-yabancı tekellere peşkeş çekilmesi, 12 Eylül programında yer alan 'özelleştirme' planıyla, emperyalizme bağımlılığın daha da derinleştirilmesi hedefleniyordu. Ülkemiz için stratejik bir önemi olan Zonguldak Kömür Havzası da egemen sınıfların planları içinde yer alıyordu.

Bugün, işçilerin haklı taleplerine "işletmeler zarar ediyor, batıyor, ocaklar kapanır" cevabını verenler; yatırım yapmayarak, yeni teknoloji getirmeyerek, bir yandan çarpık bir kadrolaşma yaratıp, bir yandan da alabildiğine ucuz işgücüne dayanarak, Havza'yı bilinçli bir tercihle kuruttular. Çünkü tercihleri, demir-çelik patronlarını beslemek uğruna işçileri azgınca sömürmekten, Havza'yı talan etmekten yanaydı. Tercihleri ülke değerlerini yerli-yabancı tekellere peşkeş çekmekten yanaydı.

12 EYLÜL'DEN İTİBAREN; HAVZA'YA YATIRIM YAPILMASI KONUSUNDAKİ TÜM ZORLAMALARA KARŞIN İLERİYE YÖNELİK YATIRIM YAPILMAZKEN, ÖNGÖRÜLEN YATIRIMIN DA ANCAK %44'Ü (PERSONEL, MALZEME VB. GİDERLER) GERÇEKLEŞTİ.

Son 10 yılın rakamlarına bakmak bile siyasi iktidarın Havza özelindeki politikalarını teşhir etmeye yeter:

1981 yılında Havza için öngörülen yatırım 5 milyarken bunun 2 milyar 800 milyonu gerçekleşmiş (yani %56'sı). Bu oran 1989 yılına gelindiğinde %16'lara kadar düşmüş. Son 10 yılın ortalamasını aldığımızda ise oranın %44 olduğunu görüyoruz. Hem de Havza'ya yatırım yapılması konusundaki tüm zorlamalara karşın...

Bizzat TTK Genel Müdürlüğün'ce hazırlanıp 6 Ocak 1990'da Turgut Özal'a sunulan rapor bu konuya bir örnek:

"(...)Son yirmi yılda dışardan temini zorunlu önemli tesis ve teçhizatın sağlanamaması ve hazırlık işlerinin mekanize edilememiş olmasından dolayı bakir panolar için hazırlıklar zamanında yapılamamıştır. Bu sebeple daha önce çalışılıp tümüyle alınamamış panolarda tekrar çalışma mecburiyeti doğmuştur. Dolayısı ile (...) randıman düşmüş ve maliyetler artmıştır (...) Kurumumuzun gerekli yatırımları yapabilecek imkana kavuşması ve ilave yeni ocaklar tesis etmesi suretiyle satılabilir üretimini 10-15 yıl içinde maksimum 3,5 milyon ton/yıl'dan, 7 milyon ton/yıl'a çıkarması mümkün görülmektedir." bölümlerinin yeraldığı bu raporda gereken yatırımların yapılması, gerekli teçhizatların sağlanması, yani Havza'nın akıllıca işletilmesi durumunda verimliliğin ve karlılığın sağlanacağı belirtiliyor.

Bu uyarıya rağmen Özal'ın cevabı değişmiyor: "İşletme zarar ediyor. Bu yükü kaldıramaz, ocaklar kapanır". Özal'ın bu tavrı, tar-

Devamı 9. sayfada

İZLENİMLER

Türkiye Gazetesi cevabını madan işçilerinden al... "Sermayenin sesi Türkiye Gazetesi", "Patronlar... sesi Türkiye Gazetesi"

Yürüyüş boyunca sağ basın Takke düştü, kel göründü

Sağ basın yürüyüş boyunca ne yapacağını şaşırdı; aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık misali hem kamuoyunda herkesin haklılığını onayladığı bir konuda yüzbin işçiyi karşısına almaya cesaret edemedi, hem de hükümet aleyhine en küçük bir şey yazmamaya özen gösterdi. Bu ikisi bir arada olamayacağından kimi zaman Türkiye yazarları gibi ülkede herkesin yürüyüşü konuştuğu bir ortamda sanki böyle bir şey hiç olmuyormuş gibi davranmak zorunda kaldı. Ancak iktidarın kamuoyunda en çok desteğe ihtiyaç duyduğu bir anda Türkiye yazarı dayanamayıp televizyona çıkınca takke düştü, kel göründü. Gazetesinin logosundaki "Huzur veren" lafının ne anlama geldiği anlaşıldı. "Huzur" sözcüğü ile işverenlerin rahatı, işçilerin ise açlığı, yoksulluğu kastediliyordu. Türkiye yazarının işverenler ve hükümet ağzıyla yaptığı konuşma işçilerden gerekli yanıtı aldı. Hemen ertesi günü Gazete, Zonguldak'taki bayilerden toplanarak yakıldı, "Sermayenin sesi, Türkiye gazetesi" sloganları ile tepkiler dile getirildi. Bu olaydan sonra gazete yazarları köşelerinde yürüyüşten neredeyse hiç sözetmez oldular. Zonguldak grevinden en çok 2 Ocak günü sözeden Türkiye yazarları bakın neler yazıyorlar:

"Zonguldak'taki grev, hükümetin bütün tavizlerine rağmen bir çözüme ulaştırılamadı. Yarın da Türk-İş'in aldığı 'işe gitmeme' eylemi var. Bu gelişmeler, ülkede politika ile işçi konularının birbirine karıştığını ister istemez düşündürüyor.

....

"İşçilerimizin üzerine oynanan ideolojik oyunları işçilerimizin sağduyuları ile teşhis edip alet olmayacaklarını biliyoruz. O halde hükümete düşen görev, evvela işçi ücretlerinde makul bir artışı gerçekleştirmek sonra da istismarcıların üzerine gitmektir.

Türkiye 2 Ocak 1991 Yalçın Özer

"Maksat bir şeyler yapmaksa, Zonguldak'taki işçilerin temsilcisi olarak Abant'a gelip Başbakan Akbulut ile görüşen sendikacıların da anlaşmaya meyletmesi gerekirdi....

Başkan Denizer nedense içerde ... nuşulan rakamları konuşma... kaçındı. Başkan Denizer kaç... dursun, biz sizlere içeride yap... tekliften bazı rakamlar aktaral... (Bundan sonra övüne öv... hükümetin 40 bin lira yevmiye ... lif ettiği anlatılıyor, ama bu ... brüt olduğundan, netin ise ... 800 bin lirayı ancak bulduğu... hiç sözedilmiyor.)

Türkiye 2 Ocak 1991 Bülen... men

İşçileri karşıya almamak ... olayı kişiselleştirmeye çalı... yüzbin işçinin tepkisini açık... mayınca, "suçu" Şemsi Deni... atma tavrı Tercüman yazarla... da belirgindi. Bunlardan en ça... ısı 7 Ocak günü manşetten ... Yazı İşleri Müdürü Ergun Ka... cı'nın yazısıydı:

"Toplu sözleşme görüşme... den sonuç alınamayınca, y... düşürülen maden işçileri, hük... tin bütün imkanlarını zorla... belirlediği ücretleri beğenme... getirildiler. İşçimizi, kanunsu... lara, sıkıntılı günlere, ekm... kalmaya iten, hiç kuşku ... Maden-İş Sendikası Genel B... Şemsi Denizer'dir. Denizer ... mizdeki profesyonel sendik... günümüzdeki en kötü ö... dir....Evet Denizer profesyo... sendikacıdır. Bu yüzden de, ... yağda, bir eli balda olabilir. ... mini yerin 600 metre derinl... kazma sallayan madenci g... dökerek, grizu tehlikesi yaş... değil, lüks döşenmiş bür... yüksek politika yaparak ... maktadır... Elleri nasır tanım... tır, pamuk gibidir. O bak... Denizer, 8 saat kömür s... işçinin sıkıntılarını, ne yüre... ne beyninde hissedebilir.... ... işçimizin Denizer'in işçi ha... üzerine düşmüş bir gölge o... nu görmesini diliyoruz."

...man 7 Ocak 1991 Ergun Ka...

Zaman gazetesi yürüyü... unca alabildiğine saldı... Yürüyen işçi sayısını bile ta... rak bilmeyen Zaman ya... (Mehmet Yiğit Haftanın Par...

Devamı 8. ...

Bir gazetecinin izlenimleri

"Proletarya denilen bu olmal..."

....
Demir
kömür
ve şeker
ve kırmızı bakır
ve mensucat
ve sevda ve zulüm ve hayat
ve bilcümle sanayi kollarının
ve gökyüzü
ve sahra
ve mavi okyanus
ve kederli nehir yollarının
sürülmüş toprağın ve şehirlerin
bahtı
bir şafak vakti değişmiş olur,
bir şafak vakti, karanlığın
kenarından
onlar ağır ellerini toprağa
basıp
doğruldukları zaman.
N.H.

....

Mengen'deyiz. Mengen'e herkesten önce ulaşmış olmanın avantajını kullanarak Ferah Restaurant'ta "ele geçirdiğimiz" masanın etrafında 8-10 gazeteci yorgunlukla yığılıp kalmışız. Muhtemelen her birimiz son iki günde yaşadıklarımızın gerçek olup olmadığını düşünüyoruz. Yanımda Finlandiya Radyosundan Leena var. Defterine Fince birşeyler yazıyor. Ne yazdığını soruyorum:

-"Bu deftere yazdıklarım bana ait. Radyoyla ilgisi yok" diyor.

Merakım iyice artıyor ve üsteliyorum. Heyecanla ve bir çırpıda anlatıyor duygularını:

-"Hayatımda ilk kez işçi sınıfını burada gördüm. Benim ülkemde de işçiler yürürler. Ama burada Zonguldak'lı madencileri görünce bizimkilerin aslında orta sınıf olduklarını düşünüyorum. Proletarya denilen şey bu olmalı."

Aslında Leena'nın söyledikleri benim için de geçerliydi. Hatta hepimiz için geçerliydi. Bizim tarihimizde de ilk kez 100 bine yakın işçi hep birlikte aktif bir eylemin içindeydi. O an böylesi bir tarihsel dönemeci işçilerle birlikte yaşıyor olmanın kendi adıma ne büyük bir şans olduğunu düşündüm.

....

Yoksul ve onurluydular... Yoksuldular; yürüyerek katedecekleri 350 km.'lik bir yola, üstelik kış ortasında ceketleri ile çıkmıştılar birçoğu... Onurluydular; kend... dime artık mola verilmesi iç... edecek kadar yorulduğumd... onlar, ne yorgunluktan ... soğuktan şikayet ettiler.

Kararlı ve bilinçliydiler... Zonguldak'tan yola çıktıklarında ... laka Ankara'ya ulaşacakların... nıyorlardı ya da en kötü ihti... E-5'i keseceklerine.... Ama ... yürüyüşün henüz 4. günün... kadar yalnız kalacaklarını t... etmemişlerdi. E-5'in önüne ... lan barikata ulaştıklarında sa... koca dünyada bir onlar, bir d... kat ve gerisindeki binlerce ... ve polis kalmıştı. Umutla ... bul'dan, Ankara'dan ve başk... lerden ses beklediler. Ama... nızdılar. Öyle yalnızdılar ... Avusturalya'nın ismini bilme... bir yerlerinde, sayısını hatır... dığım birilerinin onlar için yü... şe geçtiklerini TV'den duyd... rında yaşadıkları sevinç ve ... ve minnettarlık; düşünüyoru... aynı haberi istanbul'dan, İzm... Ankara'dan alsalardı....

Bilinçliydiler; "Hayatım ... unca öğrenemediğim şeyleri ... 37 günde öğrendim" di... Üzülmezden Muzaffer Usta... lem öğretiyor. "ANAP'ın dü... önemli değil, önemli ... ANAP'ın temsil ettiği zihni... düşmesi" diyordu Merkez ... yeden bir başkası... Yine bir ... Merkez Atölye işçisi ise "... gönlümüzden geçen demok... size söylesek siz de şaşar... diyordu. Kozlu'lu nezaretçi... "Demokrasi?" dediğimde, ya... yapışmamak için kendini zor... rak "Ne demokrasisi hemşerim... ülkede demokrasi zenginler... var, bizim payımıza düşen d... bin lira yevmiye" diyordu. As... yakasına yapışmak istediği ... çok kişi vardı ki...

Yaşadıkları sorunları her... iyi biliyorlardı. Malum zat te... yona çıkıp işletmenin zarar et... den bahsettiğinde Amasra'lı ... işçi bizlere dönüp "Bizim işle... erin zarar ettiği doğru" diy... şaşkınlığımızı farkettiğinde d... liyordu:

-"Peki ya bizden ucuza k...

Devamı 8. sa...

iz bir haykırış: CAK EYLEMİ

k kentlerde yoğun bir katılımla gerçekleşen işe gitmeme eylemi çok kesiminden destek buldu. Rabak işçileri, 3 Ocak'ta greve çıkan ından kendi işyerlerine dönerlerken alkış ve sloganlarla 3 Ocak'ı

991 günü Türkiye'de bir yaşandı. Toplumun deği- ce, genel olarak 'iktidara değerlendirilen 3 Ocak ça sıkıntılı ve zorlu bir hayata geçirildi. Eylemin inde, 'sıkıntı'yı ağırlıkla timi hissederken, eylem ısı doğrultusunda 'zorlu' vermek durumunda ka- şçi kesimi oldu. 10 yıldır ılanan 12 eylül politika- tahammülü aşma sınırı- çi sınıfı, "tepkisini" gös- ütlü biçimlerini yaratma nel grev talebiyle sahne- Türk-İş bu gerçekliği ezden geldi. Ancak gide- umsal muhalefetin de et- nıfının yükselttiği muha- sını önleyemeyeceğini ada, bu dalgayı düzenin mesi doğrultusunda yön- ti. Şevket Yılmaz'ın Ya- öylediği şu sözler bu du- ık olarak anlatmaktadır: yapmazsak, eşime çocuk- pasaport çıkarmam gere- ca Türkiye'yi terketme- rcüman 3 Ocak 1991) Bu ken çok zorlanmadı çün- muhalefetin görünen he- ik talepleri.

partileri ve Türk-İş sek temasında

Muhalefet stemin sınırlarını zorlayı- bürünmesini, siyasallaş- eyen Türk-İş, düzen içi artileri SHP ve DYP'nin hükümete yöneldi. Toplu cki tıkanıklığın 'aşılması- k ve siyasal krizin çözü- metin değişmesinde' ol- ere etti. 30-31 Ekim 1990 toplanan Türk-İş Başkan- la açık ve net bir biçimde kararı çıkmaması için sı- Türk-İş yönetimi, "işçinin elen gücünü kullanma" ta- çimini belirleme işini 19 ntusına bırakma doğrultu- vır koyduğunda, toplantıya için oldukça kararlı gitmiş nat sendikalar tepkisiz kal- ış zaman kazanmak istiyor- üretimden gelen gücü kul- mi ve zamanı, işçi sınıfı nlendirici etkisini de kıra- imde, sistemin sınırlarını di. Bu tehlikeyi aşmanın bulması ve üstelik bu for- i olan tüm sendikalara be- gerekiyordu. 18 Aralık'ta planan Başkanlar Kurulu, toplantıdan daha gergin Aralık'ta oybirliği ile "ge- kararı çıktı. Bu karar sol likaların talebine ters düş- Eylemin uygulanma biçimi işe gitmeme' olarak saptan- min bu biçimi, Türk-İş için- ndikalar tarafından uygun ıra işçi sınıfının sokağa çık- zeni zorlayan tepkisini soka- ak toplumun diğer dinamik- netlenmesini hiç bir sendika nıyordu. Sınıfın yükselttiği kendilerini aşmasından ve meyecekleri bir noktaya gel- korkan sendikalar, işçinin e gitmeyerek evde oturması- buldular. Bu eylem biçimi, DYP için de savunulabilir ve nitelikteydi. Onlar açısından i olan iktidara yani ANAP- etimine bir uyarı yapılıyor ol- ve bu uyarının sokakta ger- sini tercih etmiyorlardı. arafından hazırlanan ve sendi- nlarının imzaladığı eylem ge- lo ise, geniş işçi kesimlerinin e klasik düzen sendikacılığı le de olsa yer verilmişti. ra bir 'muhtıra' anlamını taşı- ç bildirgesinde iktidardan ba- er sıralanıyordu. Anayasa ve yasalarda değişiklik yapılma- haklarına uygun davranılma- ldırı olmadan savaşa girilme- ve demokratik-sendikal ların yollarının açılması doğ- da sıralanan bu talepler, DYP yi de memnun etti. 3 Ocak ön- Türk-İş'e tam destek veren isanların neden harekete geçti- k-İş 20 Aralık tebliğinde söy- en de meclis kürsüsünden söy- " diyordu. 3 Ocak eylemini

"Türkiye"de organize tek güç halinde işçinin ayakta olması" olarak nitelendiren Süleyman Demirel "bırakıp gitsinler de ülke kendi iradesi doğrultusunda rahata kavuşsun" diyerek erken seçim yolunu açmaya çalışıyordu.

İşçiler tehditlere aldırmadı

İktidarın "yaptırmam" yaygaralarının arasında, Bakanlar Kurulu ile Şevket Yılmaz'ın karşılıklı söz düellosuna sebep olan 3 Ocak eylemi öncesinde, basın organları aracılığı ile işçilere gözdağı verilmeye çalışıldı. Devletin yönetim mekanizmalarında ve işverenler cephesinde, eylemin yasal olup olmadığı tartışılırken, işçi sınıfı 3 Ocak hazırlığını yapıyordu. Toplumsal muhalefetin diğer dinamikleri ile kaynaşma yolunu arayan işçi sınıfı, 3 Ocak günü bunu sokağa çıkabildiği ölçüde başardı. Yer yer, sokağa taşan gösterilerin yaşandığı 3 Ocak'ta işçi sınıfı "üretimden gelen gücünü kullanma" eylemini, halkın gözünde meşrulaştırdı. Ülkenin özellikle büyük kentlerinde yoğun bir katılımla gerçekleşen işe gitmeme eylemi toplumun pekçok kesiminde de destek buldu. Bu desteğin "aktif" bir niteliğe büründüğü yerlerde, esnaf-halk-öğrenci ve kamu çalışanları işçilerle birlikteydiler ve eylemliliklerini sokağa taşıdılar. "Her yer Zonguldak" sloganının atıldığı bu gösterilerde, Zonguldak'ta yakılan ateşin ülkenin her yanına taşınması ve Zonguldak'ta olduğu gibi birleşik toplumsal muhalefetin yaratılması talebi vardı. K........'daki yüzde 100 oranındaki işe gitmeme oranı ise olağanüstü baskılar altındaki işçi sınıfının kararlılığına örnek niteliği taşıyordu.

3 Ocak önemli bir adım

Ülke genelinde bir değerlendirme yapıldığında, 3 Ocak eyleminin iktidara "sessiz" bir uyarı olduğu söylenebilir. 3 Ocak öncesindeki tüm tehditlere karşın yüksek bir katılımın sağlanması olumlu bir yön. Ancak eylemin yaşanan süreçte etkin bir adıma dönüşmesi; 3 Ocak'ta çoğunlukla evlerinde oturan işçilerin sokaklara taşması, alanları doldurması ve toplumsal muhalefetin diğer kesimleriyle kucaklaşabilmesiyle mümkün.

Türk-İş içindeki sendikal bürokrasi zorlandı

İşçilerin, kendi talepleri doğrultusunda (tüm sendikal bürokrasiye karşın) Türk-İş yönetimini tavır almaya zorlaması 3 Ocak'ın ayrı bir olumluluğu. Bu adımı; işçileri yaşanan sürecin her aşamasında söz, karar sahibi kılacak örgütlü adımların izlemesi ve 3 Ocak gibi eylemlerin, Devrimci Sendikal Yapıların yaratılmasına hizmet eden bir rotada yükseltilmesi ise zorunlu ve önemli bir görev.

ÇAĞRI

Siyasi iktidar işçi sınıfının ekonomik, demokratik istemlerinden yola çıkan mücadelesini boğmak istiyor. Kamu çalışanlarının, öğrencilerin en temel haklarına yönelik saldırılarını yoğunlaştırıyor. Genel demokratik muhalefeti ezmek istiyor. Kent ve kır yoksullarını açlığın pençesine itiyor.

Kürt ulusal ve sosyal mücadelesine temel insani gerekleri dahi gözönüne almaksızın saldırıyor. Kürt halkını sürgün ediyor, yeni soykırımlar planlıyor. Tüm bunların yanısıra, siyasi iktidar Türkiye işçi sınıfı ve halklarının başına savaş belasını da sarmak istiyor.

Onbinlerce işçinin, karşısında siyasi iktidarı bulduğu toplusözleşmeler döneminde, Zonguldak maden işçilerinin ateşlediği kıvılcım, tüm ezilenler ve sömürülenlerin muhalefetiyle bir yangına dönüştürülmelidir.

Bizler Dergiler Platformu olarak, bugünkü siyasi gündeme diğer platform, kurum ve kuruluşlarla birlikte müdahale etmeye hazırız. İlgili bütün kesimleri birlikte bir program oluşturmak için bir araya gelmeye çağırıyoruz.

DERGİLER PLATFORMU

Deng, Devrimci Emek, Devrimci Mücadele, Emeğin Bayrağı, Emek, Gelenek, İşçilerin Sesi, Komün, Sosyalist Atak, Sosyalizm, Yeni Demokrasi, Yeni Öncü,

(Bu ilan Cumhuriyet gazetesinde yayınlanmak üzere hazırlanmıştır. Ancak gazete yönetiminin sansürcü tutumu sonucu yayınlanamamıştır.)

Zonguldak ateşi linyitlere sıçradı

Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'na bağlı Beypazarı, Soma, Yatağan, Tavşanlı, Saray, Bursa-Orhaneli, Kestel, Oltu-Balkaya, Aşkale Linyit Kömürü İşletmeleri'nde çalışan maden işçileri Zonguldak direnişinin yaktığı ateşi ilk taşıyanlar oldu. İşyerlerinde üretimleri %20'lere kadar düşürerek maden işçisi sınıf kardeşlerinin mücadelelerine katıldılar. Katılmaları doğaldı çünkü aynı işverenle girdikleri toplusözleşme mücadelesinde anlaşma sağlanamamıştı. Onların Zonguldak'ta çalışan arkadaşları gibi grev yapma hakları da yoktu. 12 Eylül generalleri ellerinden grev hakkını almış, Yüksek Hakem Kurulu'na teslim edilmişlerdi. Ama ne var ki Zonguldak maden işçilerinin, memurların, esnafın, köylülerin, öğrencilerin birleşen mücadeleleri kendilerine ışık tutuyordu. Önce eşleriyle Soma'dan yükseltilen ses diğer yerlere ulaştı. Halkın desteğini alan yürüyüşler tıpkı Zonguldak'taki arkadaşlarının mücadelelerinin yolunu izliyordu.

"3 Ocak Genel Eylemi" tek bir fire vermeksizin uygulandı. Üretimler düştü. Santrallere giden kömür azalınca elektrik üretimi de düştü. Tartışmalar onları hayatı kavramalarını, işçi sınıfının gücünün neler yapabileceğini gösteriyordu. Ama siyasi iktidar güçlerinin saldırıları, yıldırma doğrultusundaki baskıları da yoğunlaşmakta gecikmedi. İşletme yönetimlerinin işçileri sorguya çekmeleri, polisin işçiler üzerinde tehditleri yoğunlaştı. Sendika yöneticileri üzerindeki baskılar ise daha bir farklılık taşıyordu. Bazı kişi ve kuruluşlarla ilişkilerinin kesilmesi, işçileri çalışmaya zorlamaları biçimindeydi.

LİNYİT İŞLETMELERİ, ESARET OCAKLARI

Bugün linyit işletmelerinde çalışan işçiler tam bir esaret ortamında çalışmaktalar. Beypazarı-Çayırhan (OAL) işletmesinde çalışan işçiler, aldıkları ücret ve sosyal haklarını, çalışma koşullarının ağırlını TEK'de çalışanların durumlarıyla karşılaştırarak somutluyorlar. Böyle bir karşılaştırmanın yanlışlığını da kabul ederken yeraltı çalışmasıyla yerüstü çalışmasının karşılaştırılması nedeniyle örnek aldıklarını belirtiyorlar. Düz işçilik ücretlerinin 11.800 TL., usta işçilik ücretlerinin13.750 TL., uzman (nezaretçi) ustaların ise 18.128 TL. ücreti aldığını belirtiyorlar. "Giydirilmiş" diye tanımlanan ücretlerinin sırayla 16.266 TL., 17.936 TL. ve 22.994 TL. olduğunu belirtiyorlar.

31.6.1990 tarihinde başlayan görüşmelerde işveren sendikası Kamu-Sen birinci 6 ay için %50+120.000 TL., ikinci 6 ay için %25+50.000 TL. öneriyor. İkinci yılın altı aylık dilimlerinde ise %25'lik artımlar öneriyor. Buna göre çıplak ücreti 14.200 TL. olan beş yıllık bir işçinin günlük ücreti brüt 26.500 TL. oluyor. Bu, yeraltında çalışan bir işçiyle açıkça alay etmektir. TEK işçisi (düz işçi) Mart 1991'de toplusözleşme masasına "çıplak" 29.585 TL. günlük ücretle oturacak.

Siyasi iktidarın üretilen kömürleri piyasa fiyatının altında değerle enerji santrallerine satıyor. Ama o enerjinin kaynağını üreten maden işçisini köle gibi çalıştırmaya karar vermiş.

Bu durumda maden işçilerinin başlattığı direnişe katılmaktan başka çıkış yolu yok. Varsın enerji santralleri elektrik üretmesin. 12 Eylül politikalarını uygulayan iktidar, yerli-yabancı patronlara elektrik üretmeyen, kömür üretmeyen santralleri, ocakları sakabilirse satsın... Üreten işçilerin yönetme becerisini de gösterebileceği günler de gelecektir.

SİYASİ İKTİDAR ÜCRETLERİ KÖRFEZ SAVAŞINA BAĞLADI

İşveren sendikası, daha toplusözleşme masasına oturmadan işçi sınıfına savaş ilan eden siyasi iktidarın stratejisini uyguluyordu. Uyuşmazlığa götürme ve grev hakkı olmadığı için de YHK'da işi bitirmek, eğer işçilerden bir direnme olursa, onu da "Körfez Savaşı" politikasına bağlayarak sonuçlandırmayı hedeflemişlerdi. Şimdi Zonguldak maden işçilerine, metal işçilerine oynanan oyun bu.

"Savaş hali", "Olağanüstü Hal" denilerek kendi verdikleri ücretlerle işçileri çalıştırmaya düşünüyorlar. Ancak Zonguldak işçisi "SAVAŞA HAYIR", "Olağanüstü Hal yasaları çıkarsalar da çalışmayacağız" diyerek oynanmak istenen oyuna izin vermeyeceğini açıkladı. Emperyalist savaşın peşinde koşanların işçilerini, insanca yaşama hakları için mücadelesini engelleyemeyeceği ilan edildi. İktidarın oyunu bozulacak. Ücret kavgası, sosyal hak alma kararlılığı aynı zamanda siyasi iktidarların savaş politikalarına karşı mücadele olarak sürdürülecek. Başka da bir çıkış yolu yok. Hergün, ama hergün açlık ve yoksullukla, işten atılma tehditleri ile ölümü yaşatanlara, iktidarlarını sürdürmek için işgalci Saddamla emperyalist ABD ve müttefiklerinin savaşına bel bağlayarak ölüme sürükleyenlere karşı direnmek, mücadele etmekten başka çıkış yolu yok.

Soma Linyit işçileri , Zonguldak'taki arkadaşlarını mücadelesinin yolunu izliyorlar

Türk Metal bağcıyı mı dövecek?

"MESS şişmanı işçi düşmanı", "işçiler el ele genel greve", "savaşa hayır" sloganları bu kez Zonguldak'tan değil Bursa'dan yükseliyor. Hem de Türk-Metal üyesi işçilerden.14 Ocak günü Bursa'da Türk Metal'e bağlı Korsan Otomotiv San. ile Baykal Makine'de çalışan 600 işçinin grev başlatmasının ardından diğer illerden gelen 15 bin grevci işçiyle birlikte 5 km yürünerek Zonguldak sloganları atılıyordu. Hem de yürüyüşün başında Mustafa Özbek yürüyor. Neler oluyor? Faşist niteliği herkesçe bilinen Türk Metal'in değme solculara taş çıkartan bu tavırlarının anlamı nedir?

Bir süre önce 85 bin işçiyi kapsayan Türk Metal-MESS toplusözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandığında sendika dergisinde bir yazı yayınlandı. Yazıda Türk Metal yönetimi, bu güne kadar ki amaçlarının "Bağcıyı döğmek değil üzüm yemek" olduğunu ancak bundan sonra "Metal işçileri için bağcıyı döğmek, onu hizaya getirmek ve de haddini bildirmek kaçınılmaz bir hale gelmiştir" diyordu. MESS'in "Bize vefa borçları var" diye tanımladığı Türk Metal neden MESS'e tavır alıyordu? Üstelik son günlerde Mustafa Özbek, neden MESS'i de aşıp hükümeti vuran beyanatlarda bulunuyordu?

Çünkü, Türk Metal kendi bünyesinde gelişen muhalefeti etkisizleştirmek için muhalefeti de üstlenmek zorunda.

Çünkü, üyesi işçieri. birleşme çabasındaki Otomobil-İş, Çelik-İş sendikalarına kaptırmamak için işçinin yükselen tansiyonunu elinde tutmak zorunda.

Çünkü, yetkisi düşürülen Çelik-İş üyesi İskenderun ve Karabük işçilerini bünyesine katmak istiyor. 137 günlük grev sırasında kendisine tepki duyan mücadeleci İskenderun ve Karabük işçisine güven vermek zorunda.

Çünkü bir yıl sonra ki Türk-İş Genel Kurulunda, sağ kanat sendikacıların başkan adayı Mustafa Özbek'tir.

İşte bunun içindir ki; işçilerin durdurulması imkansız hale gelen " Genel Grev"de somutlanan tepkilerine önce sağ sendikacılar "önderlik" etmişlerdir. Önce DYP'nin politikaları doğrultusunda "Genel Grev" içi boşaltılıp "Genel Eylem"e dönüştürüldü. Sonra da tepkiler erken seçime motive edildi. Böylece bir taşla iki kuş vurulmuş oldu. Birincisi nereye vuracağı belli olmayan dipten gelen dalga düzen kıyılarına vurduruldu. İkincisi ise Türk-İş içindeki sağ kanat sendikalar ile "sol" kanat sendikalar arasındaki çatışmadan şimdilik "galip" çıkan taraf oldular.

Türk-İş başkanlığına sağ kanadın başkan adayı olarak düşünülen Mustafa Özbek ise önce MESS'e, sonra da hükümete karşı aldığı sert(!) tavırlarla puan toplamaya çalışıyor. Gerçekte Türk Metal ne MESS'e karşıdır, ne de hükümetle bir alıp veremediği vardır. 12 Eylül'den önce MHP militanlarıyla karakol karakol gezen, on yıldır da Türk-İslam sentezi doğrultusunda sendikacılık yapan MESS'in bile "Bize vefa borcu var" diye tanımladığı Türk Metal'in hangi tezgahta kilim dokuduğu belli değil mi?

Oynanan oyunları bozacak olan metal işçileridir. Bu ise öncelikle Türk Metal'e ve Özbek'e "Madem öyle, Zonguldak'a niçin destek çıkmadın. Niçin grev açılışlarında işçiyi eve yolladın. Niçin Bursa'da yürüyen işçi polisle karşılaşınca mersedesine binip kaçtın?" diye sorarak olur.

"Bizim hedefimiz iktidar değil, işverenlerin villalarıdır" diyerek toplusözleşme masalarına 12 Eylül politikalarını siyasi iktidarın getirdiğini niçin sakladığını sormakla olur. Şimdi "Çankaya'ya, Ankara'ya yürürüz" derken bu değişikliğin nedenlerinin hesabını sormakla olur.

Metal işçisi bu oyunları asıl olarak "Savaşa hayır" diyerek, devrimci sendikal anlayışı hayata geçirerek bozabilir. Oyun ancak, madencinin yaktığı ateşi harlayarak, bütün ülkeyi Zonguldak'laştırarak bozulur.

Son dakika

TÜRK METAL MESS'E EVET DEDİ OTOMOBİL-İŞ SIRADA

Radikal eylem seslerinin ardından MESS'le toplu sözleşmede anlaşan Türk Metal, işçilere ihanet belgesini törenle imzalama düşüncesinde.
Üzerinde anlaşılan toplusözleşmeye göre üç gruba ayrılan işyerlerine bir yenisi eklendi. "Üst Grup" olarak tanımlanan gruba tekelci sermayenin işyerleri giriyor. İmzalanan sözleşmede parasal maddelerde 1. yıl için işçilerin işyeri grupları ve iş gruplarına göre saat ücretleri artımı, şöyle olmaktadır;

	Üst Grup	A Grup
1. Grup	%130+2600 TL.	%112,5+2250 TL.
2. Grup	%130+2760 TL.	%112,5+2390 TL.
3. Grup	%130+2925 TL.	%112,5+2530 TL.
4. Grup	%130+3090 TL.	%112,5+2670 TL.
5. Grup	%130+3250 TL.	%112,5+2810 TL.
6. Grup	%130+3413 TL.	%112,5+2950 TL.
7. Grup	%130+3575 TL.	%112,5+3095 TL.
8. Grup	%130+3740 TL.	%112,5+3235 TL.
9. Grup	%130+3900 TL.	%112,5+3375 TL.

Devamı 9. sayfada

Tezgahlar grev dokumadı

Tekstil işkolu, ülkemizin büyük işkollarından biri. Son yıllarda büyük atağa kalkan tekstil sanayi, Türkiye'nin şu sıralar en çok ihracat yapan kesimini oluşturuyor. Ülke dışında kendine pazar arayan tekstil sanayi, hızla dış pazarı genişletme eğilimi içinde. Bu işkolunda toplam 193 işyerinde yaklaşık 120 bin işçi çalışmakta. Ortalama ücret ise, 1990 yılı için net 290.000 lira. Yani işçilerin çoğunluğu asgari ücretli.

Oysa üretimin, sanayiciye kazandırdığı milyarlarca lira. Devlet Bakanı Işın Çelebi'nin bir süre önce "2000'li yıllarda tekstil ve konfeksiyon" seminerinde yaptığı tonuşma oldukça ilginç: "Bugün tekstilde en önemli mesele emek-yoğun üretimden sermaye-yoğun üretime geçilmesidir." diyen Işın Çelebi, bu geçişi nasıl gerçekleştireceklerini şöyle açıklıyor: "Tekstili özel önem taşıyan sektörler arasına aldık... Teknolojinin yenilenmesi için Japonya'dan 400 milyon dolarlık, ABD Eximbank'dan da 1 milyar dolarlık kredi aldık. Gelecek yıllarda Türkiye'de yapılacak yenileme alımlarına 5 milyar dolar harcanacak." Bu sözler üzerine biraz düşününce ortaya çıkan sonuç; 1 milyar 400 milyon dolarlık kısmı kredi ile karşılanacak olan sözkonusu yenileme alımlarının 3 milyar 600 milyon dolarlık kısmı, ülke içinden büyük ölçüde üretimden elde edilecek kar ile sağlanacak. Yani ayda 290 bin liraya çalışan 120 bin işçinin emek-yoğun gerçekleştirdiği üretimin sonunda ortaya çıkan kar.

Tekstil işkolunda en büyük işçi sendikası Teksif'in (Türk-İş'e bağlı) yaklaşık 100 bin, ikinci büyük işçi sendikası Öz İplik-İş'in (Hak-İş'e bağlı) yaklaşık 10 bin üyesi var. Diğer bir deyişle, bu işkolundaki işçi ücretleri ...usunda en büyük pazarlık gücü T... f'in. Ancak, bu gücün iyi kulla... ...ını söylemek olanaksız. Geçtiği... ay, Tekstil işverenleri Sendikası ile yaptığı toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşma sağlayamayan Teksif, Aralık ayının ilk haftasında grev kararı aldı. Greve çıkış tarihini belirlemekte pek acele etmeyen Teksif, 15 günlük bekleyişten sonra, işveren sendikasının çağrısı üzerine yeniden masaya oturdu. Teksif Yedikule Şubesi Sekreteri ile yaptığımız görüşmede, uyuşmazlığa neden olan maddelerin neler olduğunu tam olarak bilmediğini ifade etti. Şube Sekreteri, 60 günlük toplu sözleşme görüşmelerinde ücret konusuna hiç değinilmediğini, işveren sendikasına verilen teklifen ne olduğu hakkında kesin bir bilgi veremeyeceğini söyledi. Konuyla ilgili olarak görüştüğümüz Mensucat Santral işyeri baştemsilcisi ise, sendikasının verdiği ücret teklifinin brüt 2 milyon olduğunu sandığını ifade etti. Maden ve metal işkollarındaki işçilerin "açız" diye haykırdığı, işçi sınıfının grevlerle direnişlerle ayaklandığı böyle bir dönemde, tekstil işçileri, sendikalarının verdiği ücret teklifinden habersiz. Üstelik, yapılan 60 günlük görüşmelerde ücretin sözü bile edilmemiş. Mensucat Santral işyeri baştemsilcisi bu durumu şöyle açıklıyor: "Genel merkezin ekonomi danışmanları vardır. Ücretleri onlar tespit ederler. Bizim başkanlarımıza güvenimiz sonsuzdur. Biz biliyoruz ki başımızdaki başkanlar yanlış bir karar almaz."

Görüşmelerden önce, verilecek teklif taslağı için işçiler arasında anket yapılıp yapılmadığını sorduğumuzda ise "ne gibi bir anket?" sorusuyla şaşkınlığını gösteriyor. "Anket filan yapılmaz. Ankete ne gerek var? İşçimiz sendikasına güvenir." Sınıf sendikacılığından uzak, demokratik olmayan uygulamalarla yönetilen Teksif'te Şevket Yılmaz'ın tarihi misyonu çok net bir biçimde somutlanmış durumda. 850 işçinin sendikal haklarını savunmak durumunda olan işyeri baştemsilcisi farkında olmadan itiraf ediyor: "Biz (Teksif) bir orduya benzeriz. Komutanlarımızın dediğinden çıkmayız. Bu bir savaştır ve bu savaşı komutanlar yönetir. Bizler yalnızca erleriz."

100 bin işçinin (aileleriyle birlikte en az 400 bin insanın) vebalini taşıyan Şevket Yılmaz, emir-komuta zincirini öylesine iyi işletiyor ki, yaptıkları grevle Türkiye'yi ayağa kaldıran maden işçilerine destek olabilmek için, Teksif şubeleri 'komutan'larının emrini bekliyorlar. Öte yandan Şevket Yılmaz'ın bu konuda herhangi bir gayreti yok. Metal işkolunun ardından, greve çıkıp çıkmayacağı merakla beklenen tekstil işçilerini, yeniden başlayan görüşmelerde satmaya hazırlanan Şevket Yılmaz, yapılacak sözleşme ile yalnızca tekstil işçilerine değil tüm işçi sınıfına ihanetini belgeleyecek. İşverenden koparacağı ücret ise malum. Sermaye-yoğun üretime hazırlanan tekstil sanayicileri, işçi ücretlerini 'reel olarak' azaltmanın yolunu bulacaklardır. Zaten önümüzdeki süreçte, işçi sayısını azaltacaklar. Ve savaş, işverenlerin ve de Şevket Yılmaz'ın kurtuluş olarak sarıldıkları ip.

...VE TEKSİF-SÖZLEŞMEYİ İMZALANDI

Ve toplusözleşme imzalandı... Yaklaşık 1 ay önce, prensip olarak anlaşma sağlamış olan Teksif ve Tekstil İşverenleri Sendikası, yaşanan dönemin grev ve direnişler dönemi olmasından dolayı, sözleşmenin altına imza koymaktan korkmuşlardı. 3 Ocak eylemi ve Zonguldak Grevi'nin yarattığı toplumsal muhalefet dalgasının bir med-cezir gibi nispeten geriye çekildiği şu günlerde ise, sözleşmeyi huzur içinde imzaladılar.k Ancak, tekstilin bu iki patronuna (Şevket Yılmaz ve Halit Narin) huzur getiren bu sözleşme, genelde tüm işçi sınıfına ve özel olarak da tekstil işçisine açık bir ihanettir. Şevket Yılmaz, 276.000 lira net ücretle çalışan 80.000 işçinin 750.000 lira net ücret almasını sağlayan bu sözleşmeyi imzaladığı anda, (Türk-İş başkanı olmasından dolayı) Türk-İş'e bağlı tüm grevci işçileri de satmanın yolunu açtı.

Zonguldak grevine, baştan beri sırt çeviren ve madencileri desteksiz bırakma gayreti içine girerek grev kırıcılığı tavrını takınan Türk-İş yönetimi, maden grevinin ardından metal grevlerinin gelişini önleyemedi ve bu beceriksizliklerinin (!) acısını tekstil işçisinden çıkarma yoluna gitti, bu anlamda, imzalanan tekstil sözleşmesi, tarihsel önemi açısından da, başta maden ve metal işçileri olmak üzere, tüm işçi sınıfına karşı işlenmiş bir suçun belgesidir.

Şevket Yılmaz'ın bu suçunun unutulmaması ... edilebilmesi için dört elle "savaş" umuduna sarılmasından başka çaresi yok. Çünkü; savaş koşullarında, grevlerin sona erdirilmesi kaçınılmaz olacak ve Şevket Yılmaz da bu durumdan yarar uman iktidar ve işveren cephesi ile aynı saflarda yerini alacak.

Yaşanabilecek bir savaşın sonrasında "Sizi işverenlerin eline sözleşmesiz bırakmadım" demenin yüksekliğünü gösterecektir. Ama ne var ki, "Savaşa karşı çıkmamanın" ... vereceği ... de olacaktır.

Zonguldak direnişi...

24 Şubat 1990. Zonguldak maden işçileri "İnsana Saygı Mitingi"nde, Yeni Çeltek'te katledilen 68 sınıf kardeşine sahip çıkıyorlar. 12 Eylül sonrasının en görkemli mitingi yaşanıyor. 12 Eylül'le bütünleşen ANAP iktidarına karşı ilk sloganlarını atmaya başlıyorlar. Bu ses Zonguldak işçisinin kendi geleceğine sahip çıkmaya başlamasının habercisi.

Yeni Çeltek'teki kardeşlerinin "kaderi"ni; ölesiye çalıştırılmayı, kanlı sömürüyü onlar da yaş
yorlar çünkü..GMİS ile Kamu-Sen'in, toplusözleşme görüşmeleri tıkanıyor. İşçilerin, oku
gidecek çocuklarının kalem, defter, kitap, kayıt masrafları için talep ettikleri 1 milyon li
avans, işverenin (Devletin) vurdumduymaz tutumuyla karşılanıyor.

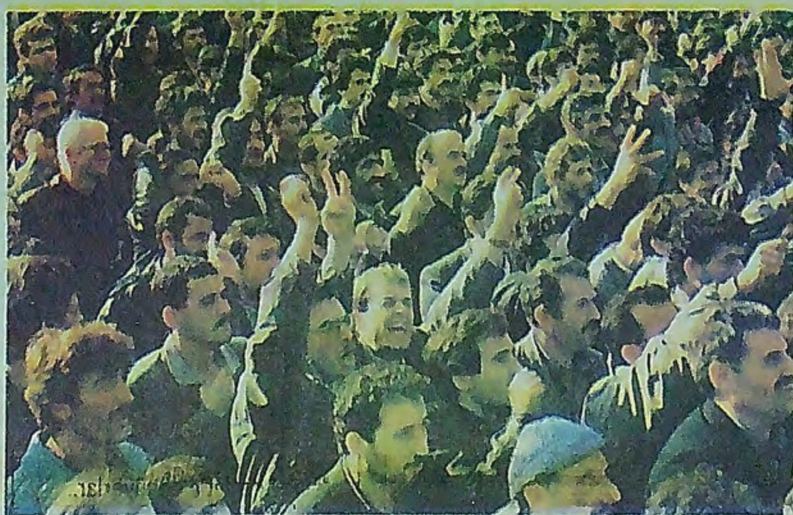

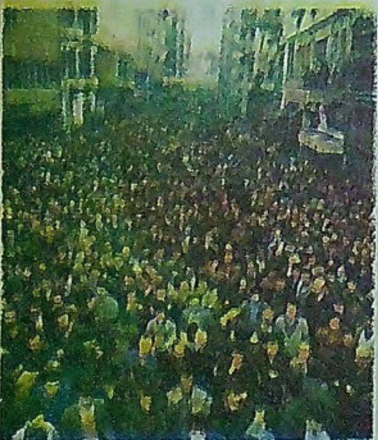
Maden işçisi kararlılığını, üretimden gelen gücünü kullanarak gösteriyor: 3 gün ocaklara inilmiyor Zonguldak'ta..

Kasım'da "Zonguldak Gerçeği" kurultayında, Zonguldak halkı maden işçilerinin yanında olduğunu ilan ediyor. Uzmanlar, havzanın Devlet tarafından nasıl yatırımsız bırakılarak, terkedilmek istendiğini gözler önüne seriyorlar.

Muhtarlar, köylüler, memurlar, esnaf, işsizler, kısaca tüm bir halk "Madencinin mücadelesi mücadelemizdir" diyor. 31 Kasım'da 160 yıllık tarihte ilk "yasal" grev başlıyor.

"Sessiz" Zonguldak'ın sokakları, Armutçuk'tan, Karadon'dan, Gelik'ten, gelen işçilere, onların mücadelesiyle bütünleşen halka dar geliyor 48 bin işçinin grevi, bir anda tüm kentin grevine dönüşüyor. Kadınlar, hergün tekrarlanan mitinglerin en ön saflarındalar.

"Sofradaki aşı, sobadaki ateşi" koruma mücadelesi, onların elinde
niden harlanıyor. Yoksulluk yüzünden kuran kurslarına gönderi
madenci çocukları, seslerini meydanlarda, ana babalarının sesleri
yanına katıyorlar.

Zonguldak halkının bu çıkışı her fırsatta işletmenin zararlarının işçiler yüzünden olduğunu yaymaya çalışan, havzayı haraç mezat satıp elden çıkartmak isteyen Özal ve temsil ettiği güçlere ilk ve güçlü yanıt oluyordu. Havza neden zarar ediyor?

Bu sorunun yanıtını "Zonguldak sokaklarındaki çocuklar" bile biliyor artık. Tıpkı babalarının hangi koşullar altında çalıştırıldığını bildikleri gibi... Zonguldak Grevi bir savaş okulu örneği oluşturuyor.

Halkla bütünleşen; salt ekonomik taleplerle sınırlana
değil, demokrasi mücadelesinin bir aracına dönüşe
grev, Zonguldak sokaklarını dolduruyor. Ve tüm ha
Çankaya'ya, Meclis'e, egemen sınıf politikalarına ka

Bitmedi, bitmeyecek

sınıfların haklı istemlerinin haykırıldığı miting alanı olmaya başlıyor... 'ta, otobüsler polis tarafından şehre sokulmayınca, işçiler Ankara'ya rek gitme kararı alıyor. Zonguldak işçileri, bir gün öncesinde, bünye- işçileri "evlerde pijamalarla oturtarak" bir günlük "eylem" uygulayan

Türk-İş yönetiminin tavrını da eleştiriyorlar böylece. Nitekim, Şevket Yılmaz "sakın yürümeyin" diye haber yolluyorsa da..

80 bin kişilik kitlenin kararlılığının ve inancının önüne geçemiyor.Muhalefet partilerinin "sine-i millet"e dönme amacıyla sembolik düzeyde verdikleri destek, E-5 karayoluna 8 km. kala oluşturulan barikata dayanınca aynı partiler, barikatın öte tarafına geçerek

"sine-i devlet"e dönüyorlar.. .Ankara yürüyüşü, Zonguldak'tan çıkıştan itibaren, civar köy ve kasabalardan

işçilerin ve köylülerin katılımıyla büyüyor. Devrek'e varıldığında 18 bin nüfuslu ilçe, tüm işçileri bağrına basıyor; evini, ekmeğini paylaşıyor. Devrek halkı, geçmişinde yaratılan olumlu değerleri kaybetmediğini gösteriyor...

Dört gün boyunca yürüyen işçiler E-5'e çeyrek kala barikatla durduruluyor. İşçilerin karşısına dikilen barikat, yalnızca asker, polis ve panzerden kurulu değil.

Gerçekte barikatın öte yanında Türk-İş'ten "muhalefet" partilerine kadar, mevcut sömürü düzeninin tüm kurum ve kuruluşları duruyor.... Sendikalarının talimatına uyarak geri dönen işçiler, bir kere daha gördüler ki...

yetki ve kararın kendilerinde olduğu işyeri örgütlenmelerini yaratmadıkça kafalarda ve yollardaki barikatları aşamayacak, "birkaçının burnu kanamasın" gerekçesiyle tümünün açlığa ve ölüme döndürülmesi sürgit devam edecektir.

Zonguldak halkı kendi kaderini örgütlü gücüyle belirlemenin ve hakları için mücadele etmenin yolunu açtı bir kere.

BARİKATTAN DÖNÜŞ, GERÇEKTE MÜCADELENİN BAŞLANGICIDIR. HİÇ BİR BARİKAT, HİÇ BİR İRADE, HİÇBİR TALİMAT ZONGULDAK'TA YANAN ATEŞİ SÖNDÜREMEYECEKTİR.

Memurlar sözleşme masalarına

Eğit-Sen kurucuları 3 bin kişilik kitlesiyle İstanbul Valiliğine başvuru yaptılar.

Temmuz eylemlerinin hemen ardından gazetemizde çıkan "Memur Sendikası; Nasıl?" başlıklı yazıda, bu eylemlilikler sonrasında "Hemen şimdi, burada sendika" gibi sağlıklı olmayan aceleci bir anlayışa düşülmemesi gerektiğine işaret ederek; grevli toplu sözleşmeli bir sendika hakkının elde edilebilmesi için tüm memur kitlesinin taleplerini kavrayan ve işyeri komiteleri temelinde çalışanların örgütlülüğünü sendikal inisiyatiflere taşımayı hedefleyen bir sendikal yaklaşım önermiştik.

Geçtiğimiz süreçte gerek "mücadeleci" söylemlerle gerekse de uzlaşmacı yaklaşımlarla hemen sendika kurma girişimlerine başlayan ve özünde çalışanların inisiyatifini gözardı eden yaklaşımların iflas ettiği görüldü. Memurların küçük siyasi hesaplarca kendilerine dayatılan sendikal anlayışlara destek vermedikleri ve vermeyecekleri bu süreçte net olarak ortaya çıktı ve bu anlayışla kurulmaya çalışılan sendikalar bir dernek ya da bir tekke olmaktan öteye geçemedi.

Bütün bunların yanında başka bir sendika anlayışı bu süreçte gelişip güçlendi ve dost düşman herkese "Sendika işte böyle kurulur" dedirten başvurularda bulunuldu. Bu anlayış önümüzdeki süreçte de sendikalaşma sancısı çeken memur kitlesini kucaklamaya aday görünüyor.

Bu anlayış ilk önce çalışmalarına Temmuz eylemlerinden önce başlayan eğitimcilerin sendikalaşma çabasında somutlandı. Eğitim İş gibi öğretmen kitlesinin iradesini hiçe sayan bir sendika kurma girişimini yaşayan eğitimciler, "Eğit-Der'den Eğit-Sen"e sloganı ile yola çıktılar. Eğit Der'deki örgütlülüklerini tüm eğitim birimlerine yaymaya çalışan eğitimciler kurdukları sendikal komisyonlarla Eğitim-İş anlayışını reddeden bir sendikalaşma çabası yürüttüler. En küçük demokratik hak alma mücadelesinin bile şiddetle karşılandığı ülkemizde, mahkemelerde, hukuk bürolarında süren Eğitim-İş'i kurma çabalarının aksine, okullara ve Temmuz eylemlerinde sokaklara taşıdılar. Sendika'nın yasal boşluklara sığınarak değil, kitlenin örgütlü gücüne dayandırılarak kurulabileceğini kanıtladılar.

13 Kasım'da üç bin kişilik birk eğitimci kitlesiyle İstanbul Valiliği'nin önüne toplanan Eğit-Sen kurucuları sendika başvurularını yaparken bütün kamu çalışanlarına da bir memur sendikasının nasıl kurulacağını öğrettiler. Eğit-Sen'liler sendikalaşma sürecinin tamamlanmadığını tam da şimdi başladığını; oturup devletten sendika izni vermesini beklemek yerine, sendika hakkını almak için bundan sonra mücadeleyi daha da yaygınlaştırıp yükseltmek gerektiğini belirtiyorlar. Bunun yolunun da eğitim birimlerindeki komiteleri güçlendirmekten, her okulu bir sendika birimi haline getirmekten

Devamı 8. sayfada

Tüm Sağlık-Sen

Sağlık sendikası sağlıksız..

Türkiye sağlık çalışanları, 11 Ocak'ta 150 kişiyle Valilik önünde biraraya gelerek, sendika başvurularını yaptı. Bütün ülkenin sağlık çalışanlarının kaderinde tayin edici rol oynayacak bir sendikanın başvurusunda neden bu kadar sınırlı sayıda kurucunun yer aldığı

Devamı 9. sayfada

TÜM-BEL-SEN

İşte böyle olmalı

Belediye Memurları Sendikası (Tüm-Bel-Sen) 20 Aralık'ta İstanbul Valiliğine yapılan kitlesel bir bildirimle kuruldu. Yaklaşık dört bin belediye memuru İstanbul Valiliği önünde toplanarak sendikalarını alkışladılar.

İki yıldır sürdürülen belediye memurları sendikalaşma çalışması, Ankara ve İstanbul'daki birkaç belediyenin öncülüğünde başlarken, geçtiğimiz Temmuz ayında kamu çalışnalarına verilen yüzde 25'lik zam karşısındaki eylemlerle birlikte ivme kazandı. Bir yandan örgütlenme çabaları sürerken öte yandan da "nasıl bir sendika" sorusunun yanıtlarını aramaya başladı. Tam da bu noktada birbiriyle çatışan anlayışlar kendisini ortaya koydu.

Temmuz memur eylemliliklerinin hemen ardından, herşeyi kendinden menkul gören anlayışa sahip bir grup, hepsi 67 kişi olan kurucu sayısıyla kitlelerden kopuk sendika başvurusunda bulundular.Ancak belediye memurları kendilerinin dışında yaşatılan bu süreci reddetti ve dar grupçu mantığı dışladı. 67 kişiden oluşan sendika 68. kişisini bulamadı ve potansiyel kitlenin dışına düştü.

Sendikalaşma konusuna bir başka açıdan yaklaşan anlayış ise çalışanların söz ve karar hakkına dayanmayan, grevli ve toplu sözleşmeli bir tüzüğü kabul etmeyen, sendikayı bir mücadele aracı olmaktan çok, aydınlar lokali halinde düşünen uzlaşmacı- icazetçi anlayıştı ki belediye memurları kendilerine güvenmeyen bu mantığı da dışlayarak yoluna devam etti.

14 Ekim Kurucu Üyeler Kongresi'nde belediye memurları 'nasıl bir sendika' sorusuna yanıt arayan sürece son vererek Türkiye'deki bütün il ve ilçe belediye memurlarını kucaklayacak sendikanın ilkelerini ortaya koydular.

Grevli toplu sözleşmeli bir sendika için mücadeleci bir tavrı benimseyen, işyeri komisyonları etrafında bir araya gelen ve aşağıdan yukarıya doğru örgütlenmeyi ilke

Devamı 8. sayfada

İzmit Seka İşçileri E-5 karayolu kenarında 1,5 km yürüyerek gr[...] coşkusunu yaşadılar.

SEKA İŞÇİLERİ GREV KERVANIND[A]

(İşçilerin Sesi-İzmit) 91 yılının grev dalgası, seka işçilerini de içine alarak yayılıyor. İzmit, Çaycuma, Afyon, Dalaman, Kastamonu, Aksu, Balıkesir ve T[...]cunda bulunan 10 bin 700 Seka işçisi de grev gömlekleriyle 10 Ocak'ta tanıştı.Seka işçisinin mücadelesi, işçi sınıfının dayanışmasının güzel örneklerini sunmakta: 30 Kasım'da, greve çıkan Zonguldak madencileriyle dayanışmak için yemek boykotu yapan Seka işçisi dayanışmasının coşkusunu fabrika önünde yaptığı yürüyüşle sürdürüyordu. Yine 3 Ocak'taki "bir günlük işe gitmeme" eylemine Seka işçisinin katılımı % 100'e yaklaşıyordu.

Toplu sözleşme dönemi, 1 Temmuz'dan itibaren başlayan Seka'da işçi sendikası Selüloz-İş, işveren sendikası ise Kamu-İş tarafları oluşturuyor. Görüşmelerin başlangıcında Selüloz-İş sendikası ortalama 2500 lira olan ortalama ücretin 5500 liraya yükseltilmesini, daha sonra da birinci yıl için 7500 lira ilave edilmesini istiyor. İkinci yıl ise %80 oranında zam istiyor. Kamu-İş ise birinci yılın ilk altı ayı için %50 artı 100 bin lira; ikinci yıl için ise ilk altı ayda %25 artı enflasyon farkı, ikinci altı ay için de %25 artış teklif ediyor. Selüloz-İş Genel Başkanı amaçlarının, bu günkü alım güçlerinin 80 yılındaki alım güçlerine eşitlenmesi olduğunu söylüyor.

Görüşmelerin olumsuz sonuçlanması üzerine, Selüloz-İş işyerlerine 5 Aralık'ta grev kararını asıyor. Çalışma Bakanı İmren Aykut aracılığıyla yapılan görüşmelere sırasında Selüloz-İş, daha önce 2 milyon 925 bin lira[...] maaş taslağını 2 milyon 200 liray[...] sürüyor. Ancak Kamu-İş sendika[...] neticilerinin 911 bin 500 liralık te[...] ısrarlı olması beyaz gömleklerin [...] mesini zorunlu kılıyordu.

10 Ocak'ta yapılan grev açı[...] grevde bulunan Otamobil-İş Sen[...] Genel Başkanı Celal Özdoğan, [...] mir-İş Sendikası Genel Başkanı [...] met Aras ile öteki sendikaların [...] başkanları ve yöneticileri katıld[...] pılan konuşmalar sık sık işçile[...] fından atılan sloganlarla kesili[...] Selüloz-İş Genel Başkanı Fikri [...] kadılar fabrika önünde yaptığı [...] mada kendilerinin insanca ya[...] için gerekli olan ücreti talep etti[...] söylüyor ve on yıl önce %24 ola[...] lik payının, bu gün %9'lara düş[...] söylerken, buna karşılık üretim[...] yılında kişi başına 27,5 ton ik[...] gün üretimin 45,6 tona yükse[...] belirtiyordu. Yine körfez krizi b[...] siyle ilan edilecek bir " olağ[...] hal" döneminde de hakları veri[...] üretim yapmayacaklarını sözler[...] liyordu.

Grevin başlamasıyla Seka [...] grev pankartlarını asmak için [...] rayolu kenarında 1,5 kilometre[...] yürüyüş yaptılar. İşçiler yol b[...] alkışlarla, "Hükümet istifa", "[...] inlesin, Çankaya dinlesin", "[...] istifa", "Yaşasın işçilerin birliğ[...] çiler birleşin", "İşçiler el ele, [...] greve" sloganlarıyla coşku ve[...] lıklarını ifade ederken, polisler[...] lerin çevresinde güvenlik [...] kordon oluşturdu.

Yeni Çeltek Devrimci Yol davası kararda

Yeni Çeltek Devrimci Yol davası 10 yıl sonra Askeri Yargıtay 4. Daire yargıçlarının önüne geldi. İlk yargılama, 15.4.1982 tarihinde Erzincan 1 No'lu Sıkıyönetim Mahkemesinde başlamış ve 3 yıl sürmüştü. 6 subay üyenin 12 yargıcın görev yaptığı yargılama sonucunda 359 maden işçisine 3'er ay hapis, Yeraltı Maden-İş Şube yöneticilerine 141 ve 146/3 maddesinden cezalar verilmişti.

Amasya, Merzifon, Suluova, Havza, Vezirköprü çevrelerindeki yaşanan olayların sanıkları olarak yargılanan devrimci, demokrat kitlelerin ve 12 Eylül sonrası kırsal alan çatışmalarında bulunanların da dahil oldukları davaya, Yeni Çeltek maden işçileri "işyeri işgali ve üretimin kamulaştırılması" iddiası ile dahil olmuşlardı.

1980 yılı Mayıs'ında başlayan toplusözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması sonrası işverenler işyerini kapattıklarını açıklamışlardı. İşverenlerin bu eyleminin kanunsuz lokavt olduğu işçileri açlığa, yoksulluğa mahkum etme saldırısı olarak gören işçiler işyerinde üretimi sürdürmüş ve de işletmeyi yönetmişlerdi. 830 maden işçisinin sendikaları Yeraltı Maden-İş'in aldığı grev kararını uyguladıkları süre içinde 12 Eylül faşist darbesine yakalanmışlardı.

Sıkıyönetim Mahkemesi'nden Askeri Yargıtay 4. Dairesi'ne ulaşan kararla ilgili olarak Yargıtay Başsavcılığı mütalaasında, işçilere verilen cezanın zaman aşımından dolayı bozulması, 146/1'den verilen cezaların delil yetersizliği ve eksik soruşturma nedeniyle bozulması, sendika yöneticilerine verilen 141 ve 146/3'den cezaların onanması doğrultusunda görüş belirtti. Askeri Yargıtay'da kişisel savunmalar sonrası avukatlar savunmalarını tamamladılar. Yeraltı Maden-İş avukatı ve bir grup 'sanık' avukatı Ahmet Atak savunma dilekçesinde yargıya ilişkin önemli noktaları şöyle belirtiyordu:"Davanın hazırlık soruşturmasında gözaltına alınan bütün sanıklara işkence uygulanmıştır. Suluova'da bulunan Et Balık Kurumu binaları gözetim ve cezaevi olarak kullanılmış ve burada bulunan tüm kişilere ağır işkence yöntemleri uygulanmış gerek polis ifadeleri gerekse Askeri Savcılık ifadeleri aynı yerlerde oluşturulmuştur."

"(...)Duruşmaların başladığı tarihlerde, sanıklar 'işkence gördüklerini ve durumun doktor raporuyla saptanmasını' talep etmiş ve birçok 'sanık' hastahaneye sevkedilerek muayene edilmiştir. Dava dosyasında 50'den fazla tutukluya "işkence yapıldığı" doktor raporuyla sabit olmuş ve mahkemeye sorumlular hakkında suç duyurularında bulunmuştur."

"Ancak mahkeme, hüküm tesis ederken bu olguya hiç dikkate almamış, nitekim gerekçeli kararda bu konuya hiç değinmemiştir(...)"

"İşkencelerden sorumlu ve fiilen işkencelere katılan Gözetim Evi ve Sıkıyönetim sorumlusu Yüzbaşı Atasoy Fitos mahkum olmuştur (...)Müvekkillere işkence yapan kişi, işkence nedeniyle mahkum edilememiş, ancak işkence ve baskı yaptığı bir başka biçimde ortaya çıkmıştır."

"(...)Atasoy Fitos ve diğer sorumluların neden soruşturmaya dahil tutulmadıklarını yine bir başka dava dosyası nedeniyle öğrenebildik(...)"

"Koğuşturmaya yer olmadığı kararının altındaki imza da Hakim Binbaşı Yrd. Askeri Savcı Halit Cengiz'e aittir."

"Halit Cengiz de çeşitli suçlar nedeniyle yargılanmış ve ceza kararı Askeri Yargıtayca da onanmıştır (...)Bunlardan kısa bir aktarma yapıyoruz:

'Sanık Halit Cengiz Cumhurbaşkanı'na gönderdiği dilekçede ve 3. Ordu Komutanı'na yazdığı mektupta, görevlerini yaparken işkence yaptıkları iddiasıyla haklarında soruşturma açılan tüm polis ve subayların dosyaları bana verildi. 300'ü aşkın görevli hakkında, devlet adına görev yaptıklarına inanarak, soruşturma yapmadan takipsizlik kararı verdim.'

Kovuşturmaya yer olmadığı kararlarının altındaki kısa gerekçe şudur: 'Olay hakkında tabib raporu tanzim edilerek sanık belirtmeksizin suç dosyası gönderilmiş ise de delil bulunmadığı(...)sanıkların sırf suçtan kurtulmak için beyanda bulundukları(...)'

"Bütün bu olgulara rağmen işkenceyi görmezlikten gelen mahkeme, işkence ve zor altında alınan ifade ve toplanan delillere ise hukuki değer vermiştir ki yasal olmayan yan da budur."

"Hüküm yasal ve yeterli kanıtlardan yoksundur(...)"

"(...)Gerekçeli karara göre sanığın polis ifadesi 'İKRAR' diğer sanıkların polis ifadesi de sanık açısından 'SAMİMİ SAHADETTİR'(...)"

"Gerekçeli kararın hiçbir yerinde tek kelime dahi olsa sanık ve vekil savunmasına yer verilmemiştir(...)"

"Yargılama aşamasında önemli olan soruşturmanın genişletilmesi talepleri reddedilmiş ve bu durum gerekçeli kararda belirtilmemiştir."

"(...)Ayrıca sanık fiili açısından farklılık olmasına rağmen, sanığın düşüncesine göre farklı ceza maddeleri uygulanmıştır. Örneğin, adam öldürme olayına katılan sol görüşlü sanık TCK'nın 146. maddesinden cezalandırılırken, aynı tip olaya katılan sağcı Salim Asan, Cemal Asan farklı bir biçimde cezalandırılmış ve tahliye edilmiştir."

"Bazı sanıklar hakkında, başka mahkemelerce verilen kesinleşen ceza kararları mevcuttur ve bu karar örnekleri mahkemeye sunulmuş olmasına rağmen aynı konu hakında yeniden hüküm tesis edilerek yargı kararları hiçe sayılmıştır(...)"

Cezaevlerinden yükselen ses: "Bize sahip çıkın"

"12 Eylül'den sonra on yıl geçmiştir. 12 Eylül faşizminin en ağır baskı ve işkencelerine maruz kalan bizler en zor koşullar altında geçen on yıl boyunca içerde bütün insanca değerlerimizi koruyarak yaşayabilmenin savaşını veriyoruz." Bu sözler, Ceyhan E-Tipi cezaevinden 49 tutuklu ve hükümlünün ortak duygularının ifadesi.. Hayır, yalnızca onların değil, bütün Türkiye'de cezaevlerinde bulunan insanların duyguları... Bugün ülkemizde 12 Eylül cezaevleri denince akla gelen şey, ardında "yüze yakın ölü, yüzlerce yaralı ve kalıcı rahatsızlık bırakan" 10 yıllık bir cehennemdir. Bu cehennem bitmedi. Tutsaklar halen bu cehennemi yaşamaya devam ediyorlar. . NEDEN? İktidar bu insanlık dışı yöntemlerinden neden vazgeçmiyor? Çünkü istediği tek bir şey var: Tutsakların düşüncelerini yok etmek.. Onlara 'insan' olduklarını unutturmak.. Oysa 'insanlık' unutulabilir bir şey değildir. İnsanlık onuru, bu denli sistemli bir saldırılar zinciriyle bile yokedilemeyecek kadar güçlüdür.. İşte bu yüzden açlık grevlerinin sonu gelmiyor, bu yüzden 'insanca yaşama mücadelesi' son bulmuyor.. 12 Eylül'den beri 15 insan açlık grevlerinde yaşamını yitirdi. Dünyada en çok açlık grevi yapılan ülke Türkiye'dir.. Bu durum ülkemizin utancıdır..

Malatya E-Tipi, Aydın E-Tipi, Ceyhan E-Tipi ve Ceyhan Özel Tip cezaevinden gelen mektuplar, ülkemizin bu utanç tablosunu değiştirmek için bütün demokrat ve devrimci insanlara ÇAĞRI'da bulunuyor..

Malatya E-Tipi Cezaevi'nden gelen mektup: Şimdi de bugüne kadar teslim alamadığı, halkımızdan tecrit edemediği siyasi tutsakları "canlı mezar" Eskişehir Özel Tip Cezaevine götürme planları yapıyor. Ayrıca bir bütün olarak toplumumuzu terörize etmek için idamların infazı gündeme getirilerek şaşkın bir toplum yaratılmaya çalışılıyor. Her konuda rejime karşı nefret ve kinimiz artarak devam edecektir ve sesimiz halkımızın sesiyle her zaman bütünleşecektir." (8 farklı siyasi grubun temsilcileri imzalı)

Aydın E-Tipi Cezaevi'nden yükselen ses: "...Bir avuç sömürücü azınlığa karşı ezilen, sömürülen emekçi yığınların mücadelesinin içinde yer almanın asla suç olmayacağını biliyoruz... Asıl suçlular 12 Eylül yönetimi de içinde olmak üzere tüm faşist güçlerdir. Hiçbir demogojinin bu gerçeklerin üzerini örtmesine izin verilmemesi gerektiğine inanıyoruz." (8 imzalı)

Ceyhan Özel Tip Cezaevi'nden Çağrı: "Bilinçli ve duyarlı her kişi kendine 'demokratik' sıfatını layık gören her kurum, "Amasya cezaevi'nde neler oluyor?" diye kendine sormalıdır. Bugün "Amasya cezaevinde insanlar niçin buz gibi hücrelere çırılçıplak doldurulmuştur? Amasya çezaevi reviri bu hafta darbe yarası ve şişlikler için kaç reçete yazmıştır? Sağmalcılarda neler oluyor? Antep cezaevinde neler yaşanıyor? Bu insanlar niçin açlık grevlerine girdiler? Buca Cezaevi ne durumdadır? diye sormalı ve tutsakların insani talepleri için harekete geçmelidirler."(19 imzalı)

Ceyhan Özel Tip Cezaevi'nden yükselen bir başka ses: "Bugün yapılması gereken, 12 Eylül döneminin sorumlularından, yaptıkları işkencelerin, haksızlıkların hesabının sorulması ve yasa ve hukuk dışı uygulamaların da yapılan haksızlıkların da ortadan kaldırılmasıdır. İktidar çevreleri ise 12 Eylül hapishanelerinden beter tabutluklar (Eskişehir Özel Tip Cezaevi'ndeki tek kişilik hücreler) yaparak içerdeki insanları oraya doldurmanın, sinsice cinayetlerle yok etmenin peşinde. Bu sorunun çözümü doğrultusunda ortaya koyacağınız çaba böyle çağ dışı anlayışlara karşı ülkemizde insan haklarına ve insani değerlere saygılı bir anlayışın yerleşmesine de katkıda bulunacaktır." (49 imzalı)

İŞÇİLERİN SESİ'N[E]

"İş cinayetleri[nin] çözüm, örgütlülükde"

İşçi sınıfının sınıf ve kitle[...] dikacılığı yönündeki atılımlar[...] diğiniz çok yönlü desteğin[...] yürekten kutluyoruz.

Bizler İşçilerin Sesi okurla[...] Okuyoruz okutturuyoruz. Ve[...] nun içersinde olan işçi arkadaş[...] Mehmet Vural Gaziantep S[...] Sitesi Çarmıklı AŞ'ye ait işye[...] elektrik çarpması sonucu genç[...] ta yaşamını yitirdi. Çalışma k[...] larımız ağır ve iş güvenliğ[...] yok. Karlarından başka hiçbir[...] düşünmeyen tüm kurum ve k[...] larıyla insan sağlığını hiçe s[...] sermayenin anlayışının ürünü [...] rak iş kazalarıyla her an yüzyü[...] iz. Arkadaşımız, Mehmet V[...] blokun dış yüzeyinde sıva yap[...] en geçen ana hat ceryanına ka[...] yaşamını yitirdi. Ceryan ha[...] yüksek gerilim verildiğinde iş[...] rin yaşamı iyiden iyiye teh[...] içindedir. Ceryan hatlı blokun[...] yüzeyiyle bitişik olduğundan[...] kadaşımızı da yüksek gerilim ç[...] mıştır. Bizler kaldırılması için [...] falarca şantiye şefliğine söyle[...] Ancak hiçbir şey yapılmadı. [...] dikanın olmayışı işlerini daha[...] kolaylaştırıyordu. Bizlerden g[...] tepkiyle, şantiye şefi Gazia[...] TEK'e defalarca hattın kaldırılı[...] ını yazdığını, ancak cevap ala[...] dığını belirtiyor. İşçinin güven[...] kimin umurunda? Gerçi işye[...] kazadan sonra levhalar asıldı [...] bunlar hem arkadaşımızı geri ge[...] mez, hem de gerçekten koruy[...] olması mümkün değil. Önlem[...] kazalarıyla her an yüzyüze yaşa[...] bizler, örgütlülüğümüzü ha[...] geçirerek alabiliriz. İş güvenl[...] nin olmayışından dolayı yüzle[...]

Devamı 8. sa[yfada]

Zonguldak ateşi sönmeyecek

Soğuğa, açlığa, iktidarın dayatmalarına, toplumsal muhalefetin duyarsızlığına rağmen; donmak pahasına, ölmek pahasına 40 günü aşan bir grevi bütün dünyaya duyurmuşlar, yeni bir grev yöntemi yaratmışlardır. Gelinen nokta mevzi anlamda da olsa büyük bir başarıdır. Herşeyden önce bu gerçek kavranılmalı ve her madencinin bilincinde yer etmelidir.

Bu gerçek kavranıldıktan sonra durmamak, "Biz görevimizi yaptık" diye düşünmemek,bu başarıyı başka mevzilere taşıyıp kalıcılaştırmak gereklidir.

Grev devam etmektedir. Görünen odur ki hükümet Ortadoğu'da bir savaş çıkana kadar sendikayı oyalama, savaş başladıktan sonra bütün grevlerle birlikte Zonguldak grevini de haklamayı düşünmektedir.

Bugün yarın itidar sendikacılarla anlaşma masasına otursa bile, Zonguldak direnişinin zayıflığı hatta bittiği düşüncesiyle tavizsiz bir tutum takınacaktır. Madencilerin taslağını aşağıya çekmek için elinden geleni yapacaktır. İktidar bugün madencilerin 2 trilyonu bile bulmayan isteklerini kabul etme şansı yoktur. Çünkü iktidar madencilere isteklerini verse, grevde olan ve greve çıkacak olan yüzbinlerce işçiye de isteklerini vermek zorunda kalacaktır. İktidarın bu gücü yoktur. İktidarın para verecek, işçilerden çok daha önemli (!) ve acil(!) yerleri vardır. Silah sanayine trilyonlarca liraverilecektir. İhracat ve ithalatçılara milyarlar dağıtılacaktır. Uluslararası tekeller ve iktidarı destekleyen iş çevrelerine de biraz para vermesi gerekmektedir. İşçilerin, emekçilerin payına yeni baskı ve yasaklarla olağanüstü haller, savaş hali uygulamaları düşecektir. Milli güvenlik, milli çıkar nutukları, gözaltılar, cezaevleri, işten çıkarmalar, grev ertelemeleri, zorla çalıştırmalar düşecektir. Bu savaş toz-dumanı arasında Özal'ın hergün TV'den açıkladığı, özelleştirmeler gündeme gelecektir. 1800'lerde Galata Banker'lerine alacakları karşılığında pazarlanan madenler şimdi de uluslararası tekellere peşkeş çekilecektir. Şimdiden Kozlu ve Amasra ocaklarına yabancı tekellerin yüzgörümlüğüne geldikleri bilinmeyen bir şey değildir. Özelleştirmeyle birlikte "Küçük Güzeldir" diyerek tekellerin beğenmediği ocakların kapatılması gündeme gelecektir. Bir kısım madenci erken emeklilik sistemiyle, geri kalan bir kısmı da keyfi şekilde işten çıkarmalarla işsiz bırakılacaktır. Tabi bu emeklilik ve işten çıkarmalar da, çalışan-çalışmayan ayrımına bakılmadan keyfi şekilde iktidarın siyasi hesapları doğrultusunda yapılacak ve madenciler teslim alınmmaya çalışılacaktır.

Grevden bu yana birçok galerinin çöktüğü, birçok ocağın kör bir kuyu haline geldiği ve doğal olarak iktidarın ocakları küçültme projesine hizmet ettiği düşünülürse bunların gündeme gelmesinin kaçınılmaz olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Bütün bunlara, iktidarın madencilerden, Zonguldak direnişinin hesabını sorma isteği de eklenirse; yakın gelecekte Zonguldak halkını neyin beklediği ayan beyan ortaya çıkar.

Bunun için mücadeleyi yükseltmek ve madencilerin barikattan dönseler bile direnişe devam ettiklerini edeceklerini göstermek gereklidir. Grev komitelerini sadece sendikanıntalimatlarını yerine getiren geçici komiteler olarak görmemek, bundan sonraki dönemdeki yeni görevlere, savaş hali içinde direnişi sürdürebilme yeteneğine uygun mekanizmaları yaratmayı amaçlayan kalıcı işyeri, mahalle komiteleri haline dönüştürüp, varolan sendikal örgütlülüğü gerçek temelleri üstüne oturtmak ve bugüne kadar yükseltilen mücadele hattını devam ettirmek gereklidir.

Genel Maden-İş gerçek bir sınıf ve kitle sendikal anlayışına sahip, işçi sınıfının bilimiyle donanmış bir sendika değildir. Ama sarı-düzen sendikası da değildir. Genel Maden-İş işyeri komite ve konseylerinin üretip uygulamaya koyacağı doğru politikalara açık bir durumdadır. Eğer tamamen sendikal bir çerçevede sıkışmayan işyeri komiteleri oluşturulamazsa, madencilerin ve Zonğuldak halkının sorunlarının çözümüne yönelik bağımsız politikalar üretilip Genel Maden-İş bu politikaların yörüngesine çekilemezse, 3 günlük direnişte ve Ankara yürüyüşünde olduğu gibi, sendikacılığın sınırlarının bittiği yerde, sendikanın olumlu önderliği de biter ve madenciler kabul etseler de etmeseler de "başkan nerede biz orada" diyerek geri dönerler ve Zonguldak direnişi sonuçsuz kalır. Bundan dolayı madencilerin ve Zonguldak halkının kendi özgüçlerine dayanarak kuracakları işyeri, mahalle ve köy komiteleri kendi sorunları etrafında çözümler üretir, karar verir ve yönetir hale gelebilmeli ve bu karar ve yetki sendika yönetimine ve TTK'ya taşınmaya çalışılmalıdır.

Komiteler, madenciler ve halkın diğer kesimleri arasında varolan ve ilerde mücadeleyi sakatlayabilecek yerli-yabancı, yeraltı-yerüstü vb gibi ayrımları yoketmeye çalışmalıdır. Tüm Zonguldak halkının insanca bir yaşam için, saldırılara ve baskılara topyekün karşı koyabilmeleri için bu yapay bölünmelerden kaçınması ve başarının ancak ve ancak halkın birleşik gücünden geçtiğinin zihinlere kazınması gereklidir.

Grevin bitmesi ve anlaşma sağlanması halinde gündeme gelebilecek saldırılara ve ocakların özelleştirilip, kapatılıp işten çıkarmaların yapılmasına karşı bütün Zonguldak'lılar bugünden hazır olmalıdır.

İktidarın her türlü siyasi-ekonomik baskı ve yıldırma girişimlerine kararlıca karşı konmalı ve en küçük bir haksızlığa dahi şiddetle karşı çıkılmalıdır. Amasra'daki bir saldırıya Kozlu halkının kayıtsız kalmasının, aynı saldırıların kendisine de yapılması için davetiye çıkarmak anlamına geleceği unutulmamalıdır.

YATIRIMLARDA, İŞTEN ÇIKARMALARDA KARARI KİM VERECEK?

Gündeme gelecek işten çıkarmalara karşı, madencilerin "n'apalım ocaklar zarar ediyormuş, zaten galerilerde çöktü, hem bir sürü fazla işçi de var" diye boyun eğmemeleri gerekir. Siyasi partiler yemlik haline getirdikleri işyerlerindeki fazla işçi alma uygulamalarının ocaklarda kullanılan çürük malzeme ve geri teknoloji nedeniyle meydana gelen çökmelerin bedelini madenciler ödemeyi üstlenmemelidir.

İşyeri komiteleri, sendika yetkilileri ve dışardan teknik uzmanlarla birlikte bu sorunlara karşı projeler üretme ve projelerin uygulanmasına fiilen katılma hedefleri için çalışmalar yapmalıdır. Yapılacak yatırımların yeri ve biçimi, bütçeden ayrılan ödeneğin ve dış kredilerin kullanılması konusunda TTK kadar, bu madenlerde canları pahasına çalışma ve ocakları herkesten daha çok tanıyan madencilerinde söz ve yetki sahibi olması amaçlanmalıdır. İşçi sayısının azaltılmasından önce sarma boylarının kısaltılması, iş saatinin 6 saate indirilerek 4 vardiya uygulamasına gidilmesi yönünde projeler üretilmelidir. Bu tür çözümlere rağmen kimi ocakların kapatılması ve işçi sayısının azaltılması zorunluysa, bütün bu konularda madencilerin ve Zonguldak halkının, komiteler ve sendika aracılığıyla söz ve yetki sahibi olması ulaşılması gereken bir hedef olarak önümüze konmalıdır.

Madenciler tüm bu hedeflere ulaşmak için, kendi kaderlerini belirleyebilmek için, Belediye, MTA çalışanlarıyla, öğrenci ve esnafla, köylü ve demokratik kitle örgütlerinin temsilcilerinden oluşacak bir Zonguldak İl Platformunu yaratmayı amaçlamlı ve bu çevreler Zonguldak'ın kaderi için sürekli bir ilişki ve işbirliği içinde olmalıdır.

Zonguldak direnişi bitmemiş, yeni başlamıştır. Zonguldak halkı yenilmemiş, iktidarın tüm baskı ve tehditlerine rağmen, barikatlara ve engellere rağmen büyük bir başarı kazanmıştır. Bu direnişin başarısı tüm emekçi sınıf ve katmanların onuru ve başarısıdır. İktidarın rahat koltuklarını kazma ve çekiç darbeleriyle sallayan, ülkemizin üstüne örtülmeye çalışılan karabulutları madenci lambalarının ışığıyla yırtıp atan ve yeni bir döneme damgasını vuracak olan bir başarıdır.

Genel Maden-İş'in önderliğinde ve grev komitelerinde temsil edilen madencilerin gücüyle bugüne kadar yükselen Zonguldak direnişi bugün geldiği noktada yeni görevler için kendini yenileyip dönüştürebildiği; hakların kazanılması kadar savaşa ve yeni baskı yasalarına karşı koyabildiği, toplumsal muhalefetin diğer kesimleriyle güçlü bağlar kurup Zonguldak ateşini tüm ülkeye yayabildiği, ürettiği kadar yönetmeyi de amaç edindiği ölçüde sürecek ve kendi kaderini belirleyecektir.

Bu başarının devamı için grev komitelerindeki devrimci-öncü işçilere büyük görev düşmektedir. Öncü işçiler mücadelenin önderliğini sendika dışında da komitelerde yaratmak, bağımsız politikalar üretip bu politikaları tüm madencilerin sahiplenmesini sağlamak ve mücadeleyi sürekli hale getirmek için büyük bir özveri ve çaba gösterme sorumluluğu ile karşı karşıyadır.

İktidarın politakalarını etkisizleştirmenin etkili yollarını öğreten, yeni bir grev modeli yaratarak, grevi grevcileri eğiten bir okul haline getiren, işçi sınıfını ekonomik-demokratik mücadelesinin demokrasi mücadesiyle bağlarını herkese gösteren ve toplumsal muhalefetin gündemi belirlemesinde bir dönüm noktası oluşturan Zonguldak halkının omuzlarındaki yük bugün dünden daha çok ağırdır. Ama Zonguldak halkı, çekirdeğini madencilerin oluşturduğu direnişiyle bu yükü omuzlayabilecek güçte olduğunu dost-düşman herkese göstermiştir ve göstermeye devam etmelidir.

UYARI

Gazetemiz baskıya girmek üzereyken Mücadele Dergisi'nin 12, sayısında, İşçilerin Sesi ile ilgili çarpıtılmış bir haber çıktı. Baskıya girme nedeniyle kısaca değinebileceğimiz bu habere göre, İşçilerin Sesi TAYAD'ın kapatılmasını protesto etmek için açılan imza kampanyasına "düşünmüyoruz" diyerek katılmamış, ve sözümona TAYAD'ın kapatılmasından memnunluk duyuyormuş...

Bu haber doğru değeldir. TAYAD için imza toplamak amacıyla gelen arkadaşa "düşünmüyoruz" denmemiştir. Arkadaşa şöylenen "Bu konunun dergiler platformuna götürüleceği ve oradan genel bir tavrın çıkması için öneri sunulacağı" doğrultusundaydı. Eğer İşçilerin Sesi "imza atmayı düşünmüyoruz" deseydi, gazetenin çalışanları da TAYAD'ın kapatılmasını protesto etmek için getirilen metni imzalamazdı. Oysa o anda gazetede bulunan arkadaşlarımızın, bireysel tavırlarını koyarak imza attıklarını biliyor olmalısınız. Bile bile gerçekleri çarpıtmayın. Yalan söyleyerek küçük hesaplara İşçilerin Sesi'ni alet etmeyin.

İŞÇİLERİN SESİ

Memurlar sözleşme masalarına

Baştarafı 6. sayfada

ve önlerine çıkacak engelleri kendi güçlerine dayanarak aşmaktan geçtiğini söylüyorlar.

ÖĞRETMENLERİN IŞIĞI BELEDİYELERDE

Eğitimcilerin sendika çalışmalarına hız veren Temmuz eylemlilikleri, bir başka işkolu olan belediye memurlarının çalışmasına da can verdi. Bu yeni alanda mücadele eden kamu çalışanlarına ışık tutan ise öğretmenlerin olumlu deneyimiydi. Temmuz eylemliliklerinin gövdesini oluşturan belediye memurları daha başlangıçta iki farklı dar grupçu yaklaşımın siyasi hesapları içine sıkıştırılmaya çalışıldı. Bir yanda Temmuz eylemliliklerinin kitleselliğini kendi çatıları altında devşirmeye çalışan Bem-Der vardı. Diğer yanda ise Temmuz eylemliliklerine önderlik etmekten kaçınan icazetçi Sendikal Komisyon. Belediye memurları bu iki grupçu anlayışı da kısa bir süreçte aşarak sendikalaşma çabalarına devam ettiler. Belediye birimlerinde kurulan işyeri komisyonları temelinde sendikalaşma çabası yürüttüler. Bu süreçte diğer büyük illerin belediye memurlarıyla da bağ kuran sendikalaşma çabaları Eğit-Sen örneğini izleyerek belediye memurları kitlesini kucakladı. Eğit-Sen başvurusunun hemen ardından 20 Aralık'ta 4 bin memurun katılımıyla sendika başvurusunu yaptı ve Eğit-Sen örneğini bir kere daha vurguladı.

SENDİKA KAPISINI ZORLAYAN ALANLAR

Tarım-Orman işkolunda da sendikalaşma çabaları tüm hızıyla sürüyor. Ankara'da yaptıkları kurultayda geçici yönetim kurulunu oluşturan tarımcılar Eğit-Sen ve Tüm Bel-Sen anlayışı doğrultusunda bir sendika başvurusunun eşiğindeler.

Temmuz eylemliliklerinde mücadeleyi yükselten işkollarından biri de maliyecilerdi. Ma-Der ile yürütülen örgütlenme çabaları geçtiğimiz süreçte büyük bir gelişme gösterdi. Daha bu günden İstanbul Vergi Dairelerinin yarısından çoğunda işyeri komiteleri temelinde örgütlenen maliye memurları bir yandan sendikalaşma mücadelesini yükseltirken diğer yandan da İstanbul dışındaki illerde çalışan maliye memurlarıyla bağlarını geliştirme çabasını sürdürüyor. Bu dönemde sürgün ve gözaltı gibi baskılarla yüzyüze kalan maliye memurları sendikalaşma mücadelesini bütün engellere rağmen başarmaya aday görünüyor. Önümüzdeki aylar maliye işkolunda yapılacak bir sendika başvurusuna gebe...

Demiryolu çalışanları 1 Aralık'ta İzmir Demiryolu Memurları Derneği şubesinde bir araya geldiler. Ankara, İstanbul ve İzmir'den katılan demiryolu çalışanları sınıf ve kitle temeline dayanan grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma ilkeleri çerçevesinde ortak bir sendikal anlayışın oluşması ve bu çalışmaların yapılması için "Demiryolu Çalışanları Sendikal Haklar Koordinasyon Kurulu"nu oluşturdular. Daha sonra 22 Aralık'ta İstanbul'da toplanan bu kurul tüm ülke çapında kurulacak bir Demiryolu Memurları Sendikası için çalışmaları hızlandırma kararı aldı ve önüne bu çalışmaları tamamlamak için dört aylık bir süre koydu. Görünen o ki lokomotiflerde kol emeğiyle de çalıştırılan demiryolu memurları önümüzdeki bahara sendikalı olarak girecekler.

Bunlara ek olarak PTT çalışanlarının ve mühendislerin sendikalaşma çabaları sürüyor. Ve bu alanlarda da sendikalaşma istekleri hız kazanıyor.

Burada ayrıca değinilmesi gereken bir sendikalaşma çabası da sağlık alanında. Eğit-Sen ve Tüm Bel Sen gibi sendikalaşma çabalarının sergilediği anlayış, sağlık işkolunda, sağlıksız bir biçimde gelişti. Siyasi önyargıların gölgesinden kurtulamayan çevrelerin sekter ve grupçu yaklaşımları bu alandaki çalışmaları sekteye uğrattı. Bu işkolunda tek ve güçlü bir sendika kurulmasını bu aşamada engelledi. Sağlık çalışanları bu sakat anlayışları mahkum ettiği, Eğit-Sen ve Tüm-Bel-Sen deneylerinin derslerini özümsediği oranda mücadele temelinde kurulacak güçlü bir sendikaya sahip olacaktır.

Evet! Kamu çalışanları hızla sendikalaşıyor. Ancak kurulan ve kurulacak olan bu sendikaların, üyelerini bekleyen klüplere dönüşmemesi, tam aksine kendi kitlesini kucaklayan ve aktif mücadele çizgisini yakalayan kitle örgütleri haline gelebilmeleri için, sürece yeni bir boyut katmaları önkoşuldur. Sözkonusu boyutta kamu çalışanlarının önünde duran görevler nelerdir?

Sorunun yanıtı, grevli-toplusözleşmeli sendikanın yaratılması ve yaşatılması çabasının ülkemizde verilen gerçek demokrasi mücadelesinin içinde yer almasında aranmalıdır. Yani Doğu'da, Güneydoğu'da yaşanan şiddet politikalarına karşı Kürt halkının direnişine destek vermekten; iktidarı sarsmaya aday grevler dalgasını yükselten işçilerle içiçe olmaktan geçiyor. Eğitim-İş'in "genel greve katılmıyoruz" açıklamasını yaparak devlete "Biz tam da sizin istediğiniz gibi bir sendikayız" mesajını reddederek "biz 3 Ocak'ta yerimizi alacağız ve alanlarda olacağız" demek gerekiyor. Kısacası, toplumsal muhalefetin kendisini ifade ettiği alanlarda kamu çalışanlarının da yerini alması gerekiyor.

Kamu çalışanları sendikaları ülkemizdeki demokrasi mücadelesi içinde yer almaya çalışırken, önlerine kısa vadede grevli-toplusözleşmeli sendika anlayışını yaşama geçirmek hedefini koymalıdır. Yani bu günden toplu sözleşme çalışmasını başlatıp işvereni toplu sözleşme masasına çağırmalıdır.

Memurun işverenini, toplu sözleşme masasına oturtma süreci de doğrudan kendi inisiyatifi ile yaşatılmalıdır. "Sendikalar bünyesinde oluşturulacak toplu sözleşme komiteleri" işyeri komisyonlarından gelen toplu sözleşme önerileriyle tüm memurların taleplerini içeren bir taslak hazırlamalıdır. (Bu çalışma, memurlarda sendikal bilincin daha bir anlam kazanmasına da yol açacaktır)

İşyerlerinden gelen toplu sözleşme önerileri, toplu iş sözleşme komitesince bir taslak haline geldikten sonra yeniden birimlere dönmeli ve tartışmaya açılmalıdır. Toplu iş sözleşmesinin son halini bu tartışmalar vermelidir.

Ancak böyle bir süreç mutlaka işvereni toplu sözleşme masasına oturtma mücadelesini, memur kitlesinin doğrudan kendisinin vereceği kavga haline getirebilir. Kamu sendikalarını bundan sonraki dönemde de işlevli kılacak tek yol budur.

Takke düştü kel göründü

Baştarafı 2. sayfada

ası adlı köşede, üstelik iki ayrı yerde 3 milyon işçinin yürüdüğünden sözediyor!) hem işçinin ücret talebinin haksız oludğunu iddia ettiler, hem de hiç inandırıcı olmayan "karanlık kişiler", "kışkırtıcılar" edebiyatını en ilkel biçimde aralıksız sürdürdüler:

"Maden işçisine istediği ücret verilsin,.. Peki lise öğretmeni, teğmen, komiser ne oluyor? Ücret dengesi yok mu?

Zaman
8 Ocak 1991 Hekimoğlu İsmail

"3 Ocak günü Türk-İş'in düzenlediği 'genel grev' kim aksini iddia ederse etsin, katılım yönünden ve mesaj gönderme bakımından fazla bir ses getirmedi. Hayatı felce uğratamadığı gibi niçin yapıldığı da tam anlaşılamadı.... Sertleşmelerin özellikle Turgut Özal karşıya alındığında işçinin aleyhine sonuçlanacağını görmek için müneccim olmaya gerek yok. Ancak yerinde teşebbüs edildiğinde bir anlam taşıyan 'genel grev' 3 Ocak günü nasıl boşa kullanıldıysa, Ankara'ya yapılan 'uzun yürüyüş'ün de alınmak istenen zammı getirmeyeceği çok açık."

Zaman
8 Ocak 1991 Fehmi Koru

"Madenciler, sendika, hükümet ve aralarına sızan bazı karanlık kişilerin kıskacında... Çoğunluğunu, genç kızların oluşturduğu, işçi görünümünden uzak kişilerin yönlendirmesiyle 'Çankaya istifa, meclis istifa, padişah istifa' sloganları atıldı... Hükümetin görüşmeler için yürüyüşün durdurulmasını şart koşması, buna karşı sendikanın dayatması karşısında işçi, ne yapacağını şaşırdı. Şaşkınlık içindeki işçiler, bir takım işçi olmayan karanlık kişilerin yönlendirmesiyle sol kolları havada sloganlar attılar"

Zaman
9 Ocak 1991 Notlar (İmzasız)

"Yönlendirici" olduğu iddia edilen "işçi görünümünden uzak, genç kızlar" benzetmesine (eğer okumuşlarsa) en çok yerüstünde çalışan kadın işçiler ve madenci eşleri gülecekler.

12 Eylül generalleriyle başlayıp, bugünün iktidarınca sürdürülen Türk-İslam sentezinin ne menem olduğu maden işçilerinin mücadelesinde, 3 Ocak 'genel eylem'de göründü.

İnsanca yaşam istemine, güzeli, iyiyi, mutluluğu arayanlara "ahiret"i gösterenler, dünyanın yaratılan tüm değerlerini sermayenin sahiplerine sunmanın uşaklığını yaptıklarını gösterdiler. Onların iktidar taleplerinin de sermaye sınıfına hizmet etmenin bir başka biçimi olduğunu maden işçilerine saldırarak gösterdiler. Ve cevabını maden işçilerinden aldılar: "Sermayenin sesi Türkiye gazetesi, Patronların sesi Türkiye gazetesi"

Proletarya denilen bu olmalı

Baştarafı 2. sayfada

alan özel ve kamu işletmelerinin karlarına ne demeli? Kimin hanesine yazılacak o karlar?"

Yaşlı kazmacı, arkadaşının sözlerini tamamlıyordu -belli ki soğuğa karşı hafif alkol donanımlı:

-"Doğu'ya hapishane, karakol yaparak, Batı'ya kerhane-meyhane yaparak çağ atlanmaz. İşletmelere yatırım yap, ondan sonra verim iste."

Sözün kısası Kozlu'lu Aziz Ustayı; Üzülmezli Recep'i, Amasra'lı Mehmet ve Necati'yi tanımış olmaktan sonsuz mutluyum. Hatta okurların hoşgörüsüne sığınarak şunu da ilave etmek isterim, -yürüyüş boyunca işçilerle birlikte olan herkesin bana katılacağına inanıyorum- Artık bu ülkede iki çeşit insan vardır: Kazmacısıyla, domuzdamcısıyla 100 bin işçiyle o muhteşem 4 günü yaşayanlar ve diğerleri...

"Çok şükür, çok şükür bugünü de gördüm,

Ölsem gam yemem gayrı"nın resmidir Zonguldak...

İşte böyle olmalı

Baştarafı 6. sayfada

edinen bu tavır üyelerin her konuda söz ve karar sahibi olmasını ve geniş kitleleri bağrında taşıyabilmeyi de içinde değerlendiriyordu.

14 Ekim kurultayında seçilen 25 kişilik sendika yürütme komisyonu örgütlenme çabalarını bu ilkelerin ışığında sürdürdü. Süreçte yer alan kentlerde, işyeri komisyonları biçiminde örgütlenirken, sendika tüzüğünün oluşturulması için ayrı ayrı kentlerde hazırlanan tüzük taslaklarının tartışılarak tek tüzük haline getirilmesi de yine oluşturulan komisyonlarla sağlandı.

Belediye memurlarının 8 Aralık'taki Kurucular Kurultayı'na kurucu olmak için dokuz il ve çeşitli ilçelerden başvuru yapan 2500 kişiyi temsilen gelen bine yakın belediye memuru katıldı. Öneriler, eleştiriler alınarak hazırlanan sendika tüzüğü üzerinde bir kez daha tartışıldı ve ortaya çıkan son tüzük onaylandı ve şunlar açıklandı:

"Bizler, Tüm-Bel-Sen olarak kendi sorunlarımızın ülkemizin ve halkımızın diğer sorunlarından ayrı olmadığının bilincindeyiz. Bizler, halkımızı ancak barıştan yana, insan haklarına saygılı, özgürlük ve demokrasinin egemen olduğu bir ortamda en iyi biçimde kullanabileceğimizi biliyoruz. Ve diyoruz ki; sendikal hak mücadelesi, demokrasi mücadelesi ile içiçedir. Sendikal hak mücadelemiz, demokrasi mücadelesine çok önemli bir katkıdır."

BU SÜRECİN ÖZNESİ BELEDİYE MEMURLARIYDI!

Sendika başvuru tarihi olarak belirlenen 20 Aralık'ta, 'Bu sürecin öznesi belediye memurlarıdır. Çalışmanın, eylemin merkezinde kitle olmalıdır' diyen ve başvuruyu temsilciler düzeyinde değil, sorununa sahip çıkan yığınların doğrudan katılımıyla yürütülmesi gerektiğini vurgulayan anlayışla gelindi. Başvuruya, iktidarın her türlü engelleme girişimine rağmen geniş kitlelerle ve Valiliğin önüne 'Havada martı pislediğinde toprağı bulmamalı' diyerek gidildi.

4 bin belediye memurunun disiplinli biçimde katıldığı sendika başvurusunda, yöneticilerin 'başvuru alındı belgesi'yle Valilikten çıkmalarıyla coşku doruğa ulaştı. Aynı coşkuyu, yürüyerek gittikleri sendika binasına taşıyan belediyeciler, açılışlarını "Yaşasın Tüm Bel Sen" sloganlarıyla yaptılar.

Tüm Bel Sen'in yaşadığı süreç, sendikal hak mücadelsinde yerini almaya çalışan diğer kamu çalışanlarının önüne olumlu bir örnek olarak çıkarken, kafalarda 'işte böyle olmalı' imajı bırakıyordu...

Savaş ve grevler

Haksız bir savaşta, savaş vurguncularının çıkarları için, grev boylarından alınıp tezgah başında çalışmaya zorlanırsan,

"Milli Vazife" gereği ücretinden, devlete savaş aidatı ödemek zorunda bırakılırsan,

Sendikan devre dışı bırakılıp da sözleşmen Yüksek Hakem Kurulu'nun ellerine teslim edilirse,

Sendikanın kapısına kilit vurulursa,

Bir sabah postacı "Birliğine teslim ol" tebliğini eline tutuşturursa...

NE YAPACAKSIN?

Bu sorunun cevabını bugünden vermek ve cevabın gerekliliklerini bugünden yerine getirmek gerekiyor.

Şu açık ki, birkaç saat grev nöbeti tutarak, zamanı evde televizyon karşısında ya da kahvede laflayarak geçirerek, ülke ve dünya gündeminden kopmakla, gelişmeleri uzaktan izlemekle ne bir hak elde edilebilir ne de bir adım öne gidilebilir.

12 Eylül'le birlikte işçiler, emekçiler üzerindeki sömürülerini katmerlendiren, hak arayan sesleri baskıyla, şiddetle susturan, yönetimlerini zamla, zulümle, işkenceyle sürdürmeye çalışanlar, bugün ülkeyi haksız bir savaşın ortasına itiyor.

Ülke içindeyse halka karşı ilan edilmiş bir savaş var. Zonguldak madencisine, grevdeki işçilere, örgütlenmek isteyen, işgüvencesi isteyen memura, özerk-demokratik üniversite mücadelesindeki öğrenciye, insanca yaşam diyen gecekonduluya, köylüye ilan edilen; diğer tarafta da partileri, meclisi, ordusu, polisi, mahkemeleriyle...siyasi iktidarın durduğu bir savaş bu.

İşte, haklarımızı alabilmek, insanca yaşam taleplerimizi elde etmek, Ortadoğu'daki haksız savaşa dur diyebilmek, içerideki bu savaşı kabul etmekten ve savaşmaktan geçiyor.

Yaşanan ve yaşanacak olan grevlerse bu savaşın en açık görüleceği alanlar olacak. Bu yüzden grevdeki maden, metal işçilerinin ve olası grevleriyle sırada bekleyen, petro-kimya, hava, metal madeni işçilerinin mücadelesi, her zamankinden fazla önem taşıyor. Grev alanlarını gerçek birer savaş okuluna dönüştürmekse acil bir görev olarak karşımızda duruyor.

EĞER KENARA SIKIŞTIĞIMIZDA 'NE YAPACAĞIM' DİYE SORUP ÇARESİZ KALMAK İSTEMİYORSAK, ÖRGÜTLÜLÜĞÜMÜZÜ BUGÜNDEN, TEZGAH BAŞLARINDAN, İŞYERLERİNDEN BAŞLAYARAK YARATMALI, GELİŞTİRMELİYİZ.

Evet, yaşanan süreçte, siyasi iktidar ortalığı savaş toz dumanına boğmaya çalışırken, işçi sınıfının ve emekçi halkların karşısına olağanüstü hal, grevlerin, örgütlenme çabalarının bitirilmesi, baskı-şiddet politikalarının pervasızca uygulanması tehditleriyle çıkarken, grevlere sadece ücret zammını alabilmenin araçları olarak bakamayız.

İşçi sınıfının karşısında doğrudan 12 Eylül politikaları var. Toplusözleşme masasında da grevde de. Bu yüzden işçi sınıfı için, emekçiler için zamdan, zulümden, baskıdan, sömürüden, işsizlikten başka bir şey ifade etmeyen bu politikalara, örgütlü bir direnişle karşı durmak şart.

Eğer kenara sıkıştığımızda "Ne yapacağım?" diye sorup çaresiz kalmak istemiyorsak, kendi örgütlülüğümüzü bu günden, tezgah başlarından, işyerlerinden başlayarak örmek ve bu çelik yeleği sırtımıza geçirmek gerekiyor. Kurulmuş olan grev ve işyeri komiteleri yaşanan sürece bu bütünlükle bakılarak geliştirilmeli. Bu örgütlülükler, ne işverenin ne de sendikanın atamasıyla değil (Türk Metal'de olduğu gibi) doğrudan işçilerin özgücü ve bağımsız insiyatifi ile oluşturulmalı, bu örgütlülüklerin sendikanın bir danışma organı haline getirilmesine (Kristal-İş'te olduğu gibi) izin verilmemeli, gerçek bir sınıf sendikası yaratmanın adımları bu günden atılmalıdır. Bu; yarın sendikacıların görevden alınması ya da sendika kapısına kilit vurulması durumunda dahi örgütlülüğün devam etmesini sağlayacaktır. Siyasi iktidar bir kaç yöneticiyi gözaltına alıp hareketsiz bırakabilir. Ama işçilerin sendika üzerindeki örgütlü iradelerini engelleyemez. İşçilerin ve doğal işçi önderlerinin kendi örgütlülükleriyle doğrudan devrede olması; gelişmelere sınıf gözüyle bakmayı, sınıf tavrını geliştirmeyi de süreçte yaşama geçirecektir. İşçiler her şeyi sendika yöneticilerinden beklemek, cevap gelmediğinde de eli kolu bağlı kalmak yerine her olayı, her gelişmeyi tartışarak, kararlar alarak ve söz karar sahipliğini sendika yönetimlerine oturtarak sendikal yapıya hayat verecek, onu kendi elleriyle dönüştürmelidir.

GREVLERİN ETKİLİ OLABİLMESİ; İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ DİRENİŞİNİN TOPLUMUN DİĞER KESİMLERİNDEKİ MÜCADELELERLE, KENDİ MÜCADELESİ EKSENİNDE KUCAKLAŞABİLMESİYLE MÜMKÜN

İşyerlerinden sendika üst yönetimlerine kadar uzanan bu örgütlülüklerin yaratılmasının (var olanların geliştirilmesinin) başarısında olmazsa olmaz bir koşul da mahallelere, köylere uzanarak buralarda boy vermesi. Yani işçi sınıfının örgütlü direnişinin toplumun diğer kesimlerindeki mücadelelerle kendi mücadelesi ekseninde kucaklaşabilmesi.

Bunun bir örneğini tümüyle olmasa da kısmen Zonguldak Grev'i veriyor. Kadını, çocuğuyla, esnafı öğrencisi memuruyla, köylüsüyle, grevi sahiplenen ve meydanlara çıkan Zonguldak halkı öğretiyor.

Görev hepimizin, görev bugünün. Olağanüstü hal ilan edilse dahi, grevler ertelense, bitirilse dahi, sendikanın kapısına kilit vurulsa dahi... "Çalışmıyoruz, üretmiyoruz", "Haksız bir savaşa kurban edilmek istemiyoruz", "Zama, zulme, işkenceye hayır" diyebilmenin yolu halka karşı ilan edilen savaşı kabul etmekten, saldırıları örgütlü gücümüzle cevaplamaktan geçiyor.

Uzun ve sancılı bir süreçten sonra yaratılan yaratılan merkezileşme, öğr... ci gençliğin devrimci mücadelesinde önemli bir kilometre taşı.

İstanbul Öğrenci Dernekleri Federasyonu (İÖDF) Kuruldu

1984-85'li yıllarda dernekleşme çabalarıyla sahneye çıkan öğrenci gençliğin mücadelesi "Tek Tip Dernek" yasasına karşı gösterilen 14-15 Nisan protestolarıyla sıçrama kaydediyordu. Bu dönemde, gençlik mücadelesinin aktif-militan bir hatta yükseleceğinin ipuçları gözlemlenirken 28 Nisan eylemliliği, 1 Aralık Basın Yayın Yüksekokulu işgali, 2 Mart Yıldız direnişi bu öngörüyü doğruluyordu.

Gençliğin mücadelesi içerisinde yarattığı öz-örgütlülükleri olan öğrenci dernekleri, İÖDP'yi (İstanbul Öğrenci Dernekleri Platformu) oluşturdu. Bir güç ve eylem birliği platformu olarak ortaya çıkan İÖDP gençlik mücadelesinin seyri içinde bu özelliğinden sıyrılıp gençliğin en yüksek karar organı durumuna geldi.

Toplumsal muhalefetin hoşnutsuzluğunu daha açık ve örgütlü bir biçimde ifade etmeye başladığı bugün öğrenci gençlik de örgütlülüklerini tartışmaya başladı. Öğrenci gençliğin gelişen mücadelesi ve birim örgütlülüklerinin eriştiği olgunluğun mevcut örgütlülükleri zorlamasıyla birlikte, gençlik 'merkezileşme' sorununu tartışmaya başladı. Bu tartışmalarla birlikte gençlik kendisinin merkezi örgütlülüğünün yaratılması noktasında Birlik Kurultayı Düzenleme Komitesi'ni (BKDK) oluşturdu.

Gençliğin merkezi, kitlesel, d... mokratik ve mücadeleci örgütü... yaratmak için yapılacak olan B... lik Kurultayı'nın tüzüğünü oluş... ran BKDK, daha sonra 31 Ma... '89'da yaklaşık 3000 kişinin k... dığı gençliğin mücadele kararlılı... nı ve coşkusunu ifade ettiği Bir... Şenliği'ni organize etti.

Her 10 kişiye 1 delege esas... göre yapılan seçimler sonrasın... 26 birim dernekten 110 delege... katılımıyla 21 Kasım-18 Aralık ta... rihleri arasında yapılan Birlik K... rultayı'nda, merkezin örgütün i... yişi, ilkeleri, yapısı vs. konuları... tartışılarak karara varıldı.

Gençliğin merkezi örgütü... mücadele hattını yükseltmesi, ... lumsal muhalefetin öteki bileşe... ri ile kuracağı bağa büyük ora... bağlıdır. İÖDF, bunun en güzel... neğini, 3 Ocak'ta yapmış old... "genel boykot" ve yürüyüşle ... sınıfıyla dayanışma içinde ol... verdi.

18 aralık '90, demokratik ... renci hareketi açısından old... önemli bir gün. Çünkü birim ... nekleri üzerinde yükselen ge... ğin merkezi, kitlesel, mücadele... gütü İÖDF (İSTAN... ÖĞRENCİ DERNEKLERİ FE... RASYONU), kuruldu.

Zonguldak ve sol komedya

■ Politika üretmek ciddi bir iştir. Politika üretebilmenin ön koşulu nesnel gerçekliğin yakalanmasıdır. Bu kavrayış ise gerçekliğin sadece görünen değil, görünmeyen boyutlarının da kavranmasını ve o gerçekliği dönüştürmeye yönelik somut yöntemler önerilmesini zorunlu kılar.

Politika üretmek öngörü ister. Yani gündemin dayattığı tek tek olaylara anlık tepkiler göstermek değil bu olayların olası gelişmelerini bugünden görebilmek için bu gelişmelere müdahele etmenin uygun mekanizmalarının yaratılması çabasını göstermek politika üretmenin en önemli koşuludur. Politika üretmek, güncel, somut sorunlar etrafında çözümler üretmek olduğu kadar, bu çözümlerin nihai sorunlarla ilişkilendirilmesinin yollarını bulmak ve yaratmaktan da geçer. Politika üretmenin olmazsa olmaz koşulu, üretilen politikaların gerçekleştirilmesi için azami çabayı göstermek ve politikaların geçerliliğini pratikte sınamaktır.

Türkiye solu yıllardır politika üretememekle maluldür. Gelişen tüm toplumsal olayları herşey olup bittikten sonra farketmek, bu olayları ya "kendiliğinden" diye mahkum etmek ya da hayranlıkla izleyip "umudun türkülerini" söylemekten öte geçememektedir. Kimi solcular 40 kere söyleyince gerçek olurmuş" mantığı ile kendi subjektivizmini nesnel gerçeklikler halinde sunmaya ve algılamaya başlamıştır. Kimileri ise nesnel gerçeklikler kitaba uymuyor diye birkaç model kalıbıyla çalışan mahalle terzileri gibi burun kıvırıp geçmektedir. Allaha şükür pek çok solcu çevremiz olduğundan bu tutumları fazlasıyla çoğaltmak mümkündür. Ve burada hepsini sıralamanın imkanı yoktur.

Son bir buçuk aydır herkesin gündemini dolduran savaş krizinin bile önüne geçen Zonguldak grevi konusunda Türkiye solunun tutumları bu konuda yeteri kadar örnekle dolu olduğu için sadece bu olay üzerinde politika üretmek, politik kıvraklık ya da politik kabızlık kavramlarını incelemek yeterli olacaktır.

Zonguldak grevi konusunda en yaygın tavır, madencilerin 3 günlük direnişi başladığında, "Allah allah bu Zonguldak ne tarafa düşüyor? Ne oluyor" diye harita karıştırıp, gazetelerde Zonguldak'la ilgili haberleri izleme biçiminde ortaya çıktı. Zonguldak grevi manşetlere çıkmaya başlayınca da, boynuna fotoğraf makinasını asan, koltuğunun altına dergisini, özel sayısını alan Zonguldak'a akın etmeye başladı. Her gün sokaklarda sloganlarla yürüyen onbinlerce madenciye özel

■ Bu çabaların somut sonuçlara ulaşmasının, geçerliliğinin denenip yeni politikalara geçilmesinin tek yolu, bu politikaların gerçekleştirilmesi için her türlü araç ve yöntemle azami çabanın gösterilmesidir...

sayı dağıtarak ve siyasi slogan atmaya çalışarak bilinç taşımaya çalışan sınıfın öncüleri, işçiler özel sayıları dergileri yırtmaya, onları kortejlere sokmamaya başlayınca, bu sarı-hain sendikanın devrimci çalışmayı engellediğine madencilerin de kendilerini tanıyacak seviyeye gelmediğine karar verip geri döndüler.

Yiğidi öldür hakkını yeme. Zonguldak grevi karşısında en soğukkanlı tavrı, Moskova radyosu kapandıktan sonra ANAP radyosunu dinlemeye başlayan, 70 yıllık tarihi köklere sahip TBKP aldı. "Biz emekçi popülizmi yapmayız" diyerek tam da madencilerin ve tüm emekçilerin sefaletine yol açan ANAP'ın serbest piyasa uygulamasına övgüler düzen "yoldaşlar" bu kararlı tutumlarını 35 gün sürdürdüler. Sadece Ankara yürüyüşü başladığında kararsızlığa düşüp Zonguldak'a uğrayan "birleşik yoldaşlar" madencilerin ANAP hükümeti hakkındaki samimi duygularını pek beğenmemiş olacaklar ki alelacele yürüyüşten ayrıldılar.

Zonguldak grevi konusunda en akıllı politikayı geçenlerde İstanbul'un çeşitli semtlerinde emperyalizmi fena halde döven Sosyalist Parti üretti ve uyguladı. Senelerdir "üç vakte kadar mı desem, 5 vakte kadar mı desem" gibi bir zaman biriminde genel grev olacağını söyleyen SP'liler, Zonguldak grevi karşısında "hakın bizim tespitlerimiz doğrulandı" diye ayağa kalktılar. Kendilerine "bozuk saatin bile günde iki kere doğruyu gösterdiğini" söyleyenleri reformist ilan eden SP'liler, son gelişmeleri demokratik halk devriminin çok önemli bir kilometre taşı olarak yorumladılar.

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda tartışılan genel grevi kitaptaki genel grevle karıştıran SP'liler, sanırız 3 Ocak'tan sonra kendilerini epeyce aldatılmış hissettiler..

Son olarak Teori'nin Ocak sayısından bir alıntı; "Sosyalist Parti bu mücadelenin içindedir ve başındadır. Sosyalist Parti emekçileri birleştiriyor ve iktidara karşı seferber ediyor" vatana millete hayırlı olsun diyesi geliyor insanın ama şu namert bellek hemen bir kalleşlik ediyor ve "Greve hiç gerek kalmadan ve ülke ekonomisini kayba uğratmadan toplu iş sözleşmesini en kısa zamanda olumlu sonuçlanmalıdır" dileğiyle biten 17 Kasım'daki Zonguldak Kurultayı'nın sonuç bildirgesinin altında SP Genel Sekreteri Y. Büyükdağlı'nın imzasını hatırlıyor.

Bu arada bir partisi olmasa da en özgün politika önerisinde bulunan Sosyalizm dergisine değinmeden geçmek doğru olmaz.

Türkiye'nin bu koşullarda olağan durumdan öndevrimci bir duruma geçişin sancılarını yaşadığı tespitinde bulunan Sosyalizm Dergisi Zonguldak'tan başlayarak işçilerin kendi partisinin kurulmasını önererek Şemsi Denizer'i böyle bir partinin başına geçmeye davet etti. Gerçi Sosyalizm dergisi Zonguldak'ta sol dergilerin ve özel sayıların dağıtımının sendikaca engellenmesinden sonra sendikayı ve müstakbel Başkan Denizer'i biraz 'sarı'lıkla suçladılar ama daha sonra çıkan sayılarına bakılırsa biraz sarı da olsa Denizer hala başkan adayı... Şemsi Denizer bu öneriye ne der bilemiyoruz ama sanırız işçi sınıfının kendi partisi tam da böyle kurulmuyor olsa gerek.

Evet politika üretmek ciddi bir iştir. Çünkü politika üretmek, hele de devrimci politikalar üretmek, nesnel gerçeklikten yola çıkan ama bu nesnel gerçekliği dönüştürmeyi hedefleyen bir çabadır. Bu çabanın somut sonuçlara ulaşmasının, geçerliliğinin denenip yeni politikalara geçilmesinin tek yolu, bu politikaların gerçekleştirilmesi için her türlü araç ve yöntemle azami çabanın gösterilmesidir. Yoksa "benim tespitlerim doğru çıktı" ya da "hayat benim tespitlerime uymuyor, ben ne yapayım" diye kendi politakalarını değerlendirme, tarihin sahnesinde kötü bir 'gak' olarak kaybolmaya mahkümdur.

Metalcilerin savaşa karşı yürüyüşü

16 Ocak günü İstanbul Levent, işçi sınıfının coşkulu bir yürüyüşüne tanık oldu. 26 Aralık'tan bu yana grevde olan Otomobil-İş Mecidiyeköy Şubesi'ne bağlı metal işçileri Philips ve Tekfen işyerlerinde toplandılar. Philips'te toplanan Rabak, Detel, Vantilatör işçileri ile, Tekfen'de toplanan Kavel, Rastaş, Bufer işçileri daha sonra buluşarak Otomobil-İş, Mecidiyeköy Şubesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Sayıları 700'ü bulan işçiler 40 dakika kadar süren yürüyüşleri sırasında "İşçiler el ele genel greve" "Emperyalist savaşa hayır" "Çankaya'nın şişmanı işçilerin düşmanı" sloganlarını atarken izleyiciler, işçilerin coşkusuna alkış tutarak katılıyordu.

İşçiler, amaçlarının grev sırasında işçilerin evlerinde oturması alışkanlığını kırmak, işyerlerinde bir hareketlilik yaratmak ve buraları da birer "Zonguldak" haline getirmek olduğunu söylüyorlardı.

Sendikaya gelindiğinde balkonda bekleyen Sendika Şube Sekreteri bir konuşma yaptı. Konuşmasında TRT'nin haberleri doğru bi... vermediğini, tek taraflı olduğ... ledi. Ayrıca Özal'ın bugün ... peryalist bir savaşa sürükleme... ğini, ancak kendilerinin b... savaşta yer almayacaklarını ... şube sekreteri Ai Kaplan'ın k... işçiler tarafından "Savaşa Ha... ulmış TRT" sloganları ile ke... Eylemlerinin sona erdiği du... tan sonra işçilerin bir kısmı iş... dönerken, bir kısmı gelişmele... mek için sendikalarında kalıyo...

İzmit mitinginde madenci hava...

■ Zonguldak'ta maden işçilerinin alevlendirdiği direniş meşalesi diğer böl... de o tarihte grev aşamasında olan tekstil. metal ve kağıt işçilerini duyarlı... rak mitinge katılımı çoğalttı.

İzmir Anıtparktaki "Emeğe ve Sendikal Haklara Saygı Mitingi" yakın gelecekte işçi sınıfının mücadelesinin daha da yükseleceğinin göstergesi...

(İşçilerin Sesi-İzmit) Otomobil-İş, Çelik-İş, Özdemir-İş sendikalarının Emeğe ve Sendikal Haklara Saygı Mitingi 9 Aralık'ta İzmit Anıtpark meydanında yapıldı. Kocaeli'nin yanısıra Adapazarı, İstanbul, Eskişehir, Bursa ve Zonguldak'tan gelen işçilerin katılımıyla 30 bin kişiye ulaşan miting oldukça canlı geçti.

Zonguldak'ta maden işçilerinin alevlendirdiği direniş meşalesi diğer bölgelerde o tarihte grev aşamasında olan tekstil, metal ve kağıt işçilerini duyarlı kılarak mitinge katılımı çoğalttı. Aynı güzergah ve meydanda İzmit'teki tüm sendikaların katılımıyla düzenlenen mitinge göre çok daha renkli geçen miting yakın gelecekte işçi sınıfının mücadelesinin daha da yükseleceğinin bir belirtisiydi.

Yürüyüş ve miting alanında "Yaşasın işçilerin birliği", "İşçiler elele genel greve", şiarı yükselirken "Çankaya'nın şişmanı, işçi düşmanı", "Zonguldak Özal'a mezar olacak", "Padişah istifa", "Özal istifa", "Vur vur inlesin, Çankaya dinlesin", "Hükümet istifa" sloganlarıyla genel olarak hükümeti ve Çnkaya'yı hedef alıyorlardı.

"Savaşa hayır", "Üreten biziz, yöneten de biz olacağız", "İşçiler birleşin, iktidara yerleşin", "İşçinin onuru sermayeyi yenecek" sloganlarının yanısıra "Devlet terörüne karşı tek yol, tek seçenek halkın kendi direnişidir", "Şeytan üçgeni; Hükümet-İşveren-Türk İş", "En büyük mücadele birlikten geçer" pankartları da dikkat çekiyordu. Miting alanına girişte polisin panzerini insanların üstüne sür... korteje saldırarak otuza yakın ... gözaltına alınması işçiler tar... tepkiyle karşılandı.

"Zonguldak halkından selam... dık", "Halkımız madenci yalan... mez" "Yaşasın Zonguldak di... "Savulun sermaye, madenciler... yor" sloganlarıyla düzenli korte... linde, birçoğu işçi tulumu ve b... katılan 1000 kadar madenci ... coşkusunu daha da artırdı.

Mitingde konuşan Celal Öz... Metin Türker ve Mehmet Aras ... malarında Çankaya ve hükümet... tirirken, işçiler de özellikle M. ... konuşmasında "Birliğe gel", "Bi... oldu?" şeklindeki hatırlatmalar... men üç sendika başkanı da bir... nusunda herhangi bir şey söyle...

...peryalist savaş başladı

(... 1. sayfada) monarşilerin ...arist" rejimlere dönüşmesi, ...nunun gözden geçirilmesi ...m gelişmeler hedeflenmek-

...SİYASİ İKTİDARIN GE- ... SAVAŞA BAĞLADI

...Körfez Krizi"nin başından ...a özdeşleşti. Kapıldığı sa- ...sinin ardında kendince ge- ...ar. Savaştan yana olmasını ...MIN EN KARLI İŞİ BU" ...ziz bir şekilde ortaya koyu- ...i neydi Özal'ın varını yoğu- ...bağlayan nedenler?

...zla politik olarak yalıtılmış ...na düştü. Kitle tabanı ...adar geriledi, koşulların da- ...parti-tek şef" konumu ba- ...la birlikte ordu ve yüksek ...arasında hoşnutsuzluklara, ... muhalefetlere yolaçmış; ...sorunlar içinde kıvranan iş- ...n kendiliğindenci tepkileri ...oktalarına ulaşıp grev ve ...yüşlerle iktidar krizlerine yolaçmış, Kürt muhalefeti kitlesel boyutlara ulaşmış ve sorunlarını uluslararası platformlara taşımaya başlamıştı. Uzun süredir esamesi okunmayan parlamenter muhalefet SHP ve DYP, bu koşullarda göreli bir etkinlik zemini bulmuş, "erken seçim" çağrıları halk kitleleri içinde yankı bulmaya başlamıştı. Kısacası, derinleşen politik kriz, özellikle 3 Ocak'ın ardından Zonguldak işçilerinin yürüyüşüyle birlikte tam bir rejim bunalımı eğilimi göstererek Özal rejimini sarsar bir niteliğe bürünmüştü.

Ekonomik açıdan da benzer bir tablo mevcuttu. 1989'da negatif büyüme hızıyla bir çöküş yaşanmıştı. 1990'da büyük miktarlarda yüksek faiz karşılığı kısa vadeli borç alınarak ekonomi suni bir şekilde canlandırılmaya çalışılmıştı. Oysa ekonomik kriz, konjonktürel olduğu ölçüde yapısal özellikler taşıyordu. Kilit sektörler olan tekstil ve madencilik geri teknoloji donanımıyla rekabet edemez duruma gelmiş, ucuz emeğe dayanan bu sektörlerin yanı sıra metal işkolu ve diğer işkollarında karlılık oranı düşmeye başlamıştı. Öte yandan AT kapılarının kapanmasıyla da birlikte, ne yapacağını şaşıran tekelci sermaye tam bir boşluğa düşüyordu.

İşte, bu koşullarda Özal tek çareyi ABD'ye yaslanmakta ve kısa süreceğini sandığı savaş sonrasının pastasından pay kapmakta buluyor ve bununla sorunları aşmayı umuyor.

Özal'ın beklediği pasta payı; Irak'ın petrol gelirlerinden pay istemeyi petrol boru hattının fiyatını arttırmayı, savaş tazminatı vb. olabileceğini düşünmenin de ötesine geçmektedir. İran ve Suriye'nin, Irak'ın kaybıyla girişeceği paylaşıma seyirci kalmayacağı açıklamalarının altında Musul ve Kerkük'ün iştahını kabarttığını gizlemeye çalışmaktadır. Hiç değilse savaşa katılmayla sağlanacak yardımlarla iç ve dış borçları karşılayabileceği, böylece nakit ve döviz bunalımına düşmekten kurtulmayı amaçlamaktadır.

Tüm bunların yanı sıra Özal, Saddam'a karşı ABD'nin Irak'ta bir Kürt devleti kurma ve oluşturma girişimlerinin önüne geçmeyi de istemektedir. Tüm bu gelişmeleri garantilemenin yolu İsrail ve Türkiye'nin başı çekeceği Amerikancı bir "Ortadoğu paktı" olarak görülmektedir.

Özal'ın savaşla özdeşleşen dış faktörlerinin yanı sıra içerideki hedefi "tek şef" rejiminin oturtulmasıdır. Kaybettiği vede kaybedeceği prestiji yeniden toparlayacağı umuduyla girişecekleri yaşamın duvarlarının önünde eriyecektir.

Zira içerde savaşla birlikte başlattığı toplumsal muhalefeti ezmeye yönelik stratejisi, muhalefet odaklarının yaşamdan çıkardığı ders ve öğretilerle karşılaşacaktır.

Özellikle muhalefetin en kitlesel ve dinamik gücünü oluşturan işçi hareketi, aldığı saldırıları ve yediği "ayak oyunlarını" son Zonguldak öğretilerinin ışığında aşabilecektir.

Özal'ın çok yönlü toplusözleşmeler stratejisi; kamu işyerlerinin devri, kapatılması, küçültülmesi, sermayenin tekelleşmesini hızlandırmak, işçileri örgütsüzlüğe ve yılgınlığa sürüklemek, ücretleri mümkün olduğunca düşük tutmak biçimlerinde sürmektedir. İlk günlerin işçiler aleyhinde gelişmesi, Özal'ın stratejisinin başarısı biçiminde gözükse de kısa sürede Özal'ın aleyhine işlemeye başlayacaktır.

Kamu çalışanlarının, öğrenci gençliğin mücadelesi işçilerin aksine ilk adımda başarıyı yakaladı. Yakalanan örgütlülüklerin talepleri gündeme sürmesi ve alacağı saldırıları göğüslemesi işçi hareketi ile bağlarının kurulmasından geçmektedir.

Ekonomik krizin her geçen gün büyüttüğü işsizler, köylerinden kasabalara, kasabalardan büyük kentlere akan yoksullar ve işsizler ordusu, sessiz bir dev gibi, rejim muhalefi olarak büyüyor.

İşte Özal, rejimi yaşatabilmek, sistemi içine düştüğü krizden çıkarabilmek için kıyıda köşede kalmış, kırpınu halindeki tüm demokratik haklara saldıracaktır. Ve bunları savaşın içinde gerçekleştirmeye çalışacaktır.

Ortadoğu'daki savaşa "parlamenter muhalefet" düzeyindeki karşı çıkışa, "milleti bölmenin bir yararı yok" diye cevap veren Özal'ın, özde "milletin" "savaşa hayır diyerek saf tuttuğu"nu söyleyerek, kendisinin tek başına kalmasını "bölünmek" olarak tanımlaması, saldırısının göstergesi olduğu kadar korkusunun da ifadesidir.

"EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR"IN İLK ADIMI ÖZAL'IN İÇERDE AÇTIĞI SAVAŞI KABULLENMEKTEN GEÇİYOR

Ortadoğu'da emperyalist güçlerin vahşice saldırılarıyla başlayan sıcak savaşa tavır almak içerdeki savaşı kabullenmekten geçmektedir.

İşçilerin, grevlerine sahip çıkıp, ekonomik taleplerini siyasi taleplerle bütünleştirerek seslerini yükseltmeleri gerekiyor. Sendikal örgütlerinin yönetim kadrolarının hayatın sıcaklığından kaçan ve teslimiyete yönelen davranışlarını engellemek, demokrasi mücadelesine aktif katılımı gerçekleştirmek gerekiyor.

Özal rejiminin toplumsal muhalefeti ezmek için kullanacağı "savaş hali" "olağanüstü hal" uygulamalarının karşısına dikilmek gerekiyor.

İşçi önderlerine, devrimcilere düşen görev budur. Toplumun tüm kesimlerinin direnmesinin yaratılması, bunun için gerekli örgütlenme ve mücadele yollarının bulunup çıkarılması bugün için ertelenemez bir görevdir.

İşçi Arkadaş

(Baştarafı 1. sayfada)

Sen kendini çok açık hissettiren bu gelişmeler karşısında, mücadele tarihine ilk olarak geçecek 3 Ocak "Genel eylem"ini Türk-İş'in çağrısına uyarak evinde geçirdin.

Ülke çapında yüzde 90'lara varan iş bırakma tepkinin somut ifadesi gücünün açığa çıkması açısında da çok önemli bir eylem. Ne var ki sen, savaş cepheni, evler gibi geri bir mevziye çekerek, bu mücadelenin sonucunu görmek için ülki uykusuna yatan işverenlerin ve onların düzeninin bekası için gerekli olanı yaptın.

Zonguldak'ta bu cepheyi olması gereken yere sokağa taşıyan maden işçisi, senin mücadelen için bir meşale yakarken, sen asker nizamı grev nöbetlerini tutmaya devam ettin. Maden işçisinin yaktığı ateşin ülkeyi aydınlatmasından korkan iktidarın, günlük politikalarından silahına kadar bir dizi gücünü madencinin önüne barikat kurarken suskunluğunla sen maden işçinin önüne yeni bir barikat çektin.

İşçi arkadaş, iktidarın oyununu bozacak olan sadece ve sadece sensin. Evinde oturduğun sürece ne toplu sözleşmelerin sonuçlanacak, ne de mücadelen yeni bir boyut kazanacak. O halde maden işçisinin yaktığı meşale yolunu aydınlatsın. Onlar kör karanlık ocaklarında başlattıkları direnişi gün ışığına, mahallerine, evlerine taşıdılar. Mücadelelerine, eşlerini çocuklarını, memuru esnafı ve köylüyü katılar. Zonguldak maden işçisinin direnişi, bütün Zonguldak'ın direnişi haline geldi.

Eğer sorununa nihai çözüm istiyorsan, işyerin, evin ve kahven arasındaki yoldan oluşan üçgeni kır. İşyerindeki arkadaşların, evindeki eşin ve çocuğun, mahallendeki komşun ve yakınının içinde bulunduğu cephe senin bu savaştaki gerçek mevzin olacak. Bunları gör ve hedefinin öyle belirle.

...ağlık Sendikası Sağlıksız

...fı 6. sayfada

... gelen sorulardan olacaktır ...uz. Bu sorunun yanıtını tam ...abilmek için, sendikalaşma ...e bir göz atmak yararlı ola-

...ih 23 Aralık; sendikalaşma ...in son aşamalarından birisi "Kurucular Kurultayı" ge- ...tiriliyor. İstanbul'da yapılan ...y öncesi toplam 251 kurucu ...ısunu yapmıştı. Ancak sa- ...73'ü kurultaya katılıyordu. ...ın dağılımı ise şöyleydi: İs- ...118, Ankara 38, İzmir 11, ...4, Eskişehir 2. Kurultayın ...a yapılan geçici MYK ...erinde, oybirliğiyle seçilen ...aldığı oy ise 77 idi. Bu ra- ...ı hareketle geçici yönetimin ...e katılan kurucuların yakla- ... kişi olduğunu söylemek ...in. Peki nasıl olmuştu? ...sadece 77 kişi seçimlerde oy ...nıştı. İşte bu sorunun yanıtı, ...ece damgasını vuran önyar- ...ı yatıyor.

...NYARGILAR, DAR GRUP ...RLARI

...ğlık alanındaki sendikalaşma ...ı başından itibaren sancılı ...reç yaşadı. Çeşitli suni kam- ...lar, kopmalar yaşandı. San- ...recin aşılması için gereken ...iyasi önyargılar ve dar grup ...ı nedeniyle gösterilmedi ve ...lık'ta herkesin olmasını bek- ...şey oldu. Seçimlere kendile- ...zlaşmacı anlayışa karşı ol- ... tanımlayan 77 kişilik birkaç ... katıldı ve yönetimi oluştur-

...upuşun başlangıcı Ankara'da ...im'de yapılan 2. Genel Ku- ...su yüzüne çıktı. Ayrılığın ne- ...ağlık çalışanlarının mücadel- ... ortaya çıkan bir yol ayrımı ... önyargılar ve küçük siyasi ...lar temelinde yükselen dar ... çıkarlarının çatışmasıydı. ...ardan biri, Eğitim-İş girişi- ...n tanıdığımız uzlaşmacı- ...çi anlayış temelinde şekille- ...du. Diğer grup ise bu anlayışa ...olma ilkesinde birleşen bir re- ...oner tutumu benimseyen bir- ...evrenin ittifakıydı.

...ı iki grup mücadele anlayışla- ...ından farklı yaklaşımlara sa- ...salar da örgütlenme anlayışı ...ından, çalışanların örgütlü ...e dayanmama, birlik çabasın- ...nce ayrılık noktalarını öne çı- ...a ve dar grup çıkarlarını ha- ... kılma noktalarında ...iyorlar ve işyeri komitelerine ...an bir örgütlenmeyi redde- ...du.

...e delegelerin çoğunu oluştu- ...stanbullu grupçuklar ittifakı, ...nel Kurul'da ayrıldığını ilan ...stanbul sağlık çalışanları ken- ...ne dayatılan bu ayrılığı kabul ...diler. Birliğin sağlanması için ...en çaba gösterilmesine karar verdiler. İstanbul'daki ayrılıkçılar niyetlerini daha örtük biçimde ifade etmeye ve kendilerinin de "birlikçi" olduklarını söylemeye başladılar. Bu mücadelenin sonucunda, 17 Kasım'da genel bir toplantıya karar verildi. Bu süre içinde Ankara Sağlık Çalışanları da imza kampanyası açarak geçici MYK'ye seçilen diğer anlayışı mahkum etti ve geri çekme hakkını kullanarak 28 Kasım'da yapılması düşünülen sendika başvurusunun kararını geri aldırdı.

17 Kasım toplantısı birlik temennisiyle başladı ve ortak bir sonuç bildirisiyle sonuçlandı. Ayrılıkçılar birlik taraftarı kesildi. Toplantıya katılanlar grevli toplusözleşmeli bir sendika tüzüğünde anlaşırken aynı gün Ankara İl Yürütmesi de Merkez Kurulu'na karşı istifa ediyordu.

Ankara'da 25 Kasım'da toplanan 3. Genel Kurul, Kurucular Kurulu oluşturma için bir üye kampanyası açılması kararıyla sonuçlandı. Bu karara göre kurucu üye kampanyası 23 Aralık'a kadar sürecek ve 23 Aralık'ta en çok kurucu üyesi olan ilde toplanacak Kurucular Kurultay'ı, sendikanın merkezini, kuruluş tarihini kararlaştırarak tüzük üzerindeki çalışmalara son halini verecekti.

23 Aralık kurultayı bu gündemle toplandı. Belirsiz bir ortamda başlayan kurultay daha başından İzmir'in kurucularının bir kısmının kuruculuk belgelerini vermemesi, dört maddelik bir deklarasyon getirmesi herkeste gergin bir bekleyiş yarattı. Daha önceden belirlenmemiş olan geçici yönetim kurulunun seçilme yöntemi, diğer illerin yönetime katılmaları noktaları kurultay başlamadan tartışılmaya başladı. İstanbul'daki çevrelerin siyasi önyargılarında diretmeleri ve bu önyargılar doğrultusunda Ankara ve İzmir'in yönetime seçecekleri kişilere ipotek koyma çabaları sonucunda bu tartışmalar bir anlaşmayla sonuçlandı. Kurultay bu toz duman arasında başladı.

Çeşitli mesajlar okunduktan sonra başlayan tüzüğün nasıl tartışılacağı konusunda saatlerce süren konuşmacıların çoğunluğu grevli-toplusözleşmeli tüzük konusunda yoğunlaştı. Bu arada Kütahya ve İzmir kurucularının çoğunluğu grevli bir tüzüğü kabul etmeyeceklerini deklere ettiler. Tartışmalar içinde İzmir kurucularının da grevli bir tüzüğü kabul etme eğilimleri belirdi. Bu eğilimin sonucunda ayrılık konusu olarak önemli bir nokta kalmadığı düşünülmeye başlanmıştı ki sorun başka bir noktadan patlak verdi. Bu seferki tartışma konusu örgütlenme modeli ve taban insiyatifinin sendika organlarına taşınma mekanizmalarıydı. Bu konudaki tavır ayırdedici bir ölçüte dönüştü. Bugüne kadar işyeri komite örgütlenmelerini örtük bir biçimde reddeden İstanbul ayrılıkçı çevreleri temsilciler kurulunun katılımı olmadan merkez organın karar almasının engellenmesi noktasında tavırlarını açıkça koydular. Dillerine sakız yapıp içini boşalttıkları sınıf ve kitle sendikacılığının en temel ilkesi olan taban insiyatifini kabul etmediler.

Bunun üzerine Ankara kurucularının bir kısmı, Tabibler Odası'ndan kurucular ve İstanbul kurucularından bir bölümü kurucu üyelik belgelerini geri çekerek Sağlık-Sen anlayışı doğrultusunda kurulmaya çalışılan merkezci-grupçu bir sendikaya katılmayacaklarını açıkladılar.

Kuruculuk belgelerini geri almayan İstanbul ve Ankara kurucularının diğer kısmının, sendikanın tüzüğündeki ihtilaflı maddelerin çözülmesi, birlik potansiyelinin ve kurucuların, belgelerini çekmeyenlerin azınlık olmasını gerekçe göstererek kuruluşun başka bir kurultayla kararlaştırılması önerileri reddedildi. Bu halde kurulacak bir sendikanın Kam-Sen anlayışından farklı olmayacağı, sağlık çalışanlarınca kabul görmeyeceği yönünde düşüncelerini açıklayan bu kurucular, belgelerini geri çekenleri de eleştirdiler.

Fakat bütün bu çabalar sonuçsuz kaldı. Başından itibaren "Küçük olsun bizim olsun" anlayışıyla davranan, "birileriyle" hiçbir halde birlikte olmayı düşünmediklerini açıkça söyleyen sekter çevreler yönetimin alelacele oluşturulmasını talep ederek hiçbir halde kazanamayacakları yönetim kurulu üyeliklerini parsellemeye giriştiler. Kendileri dışında hiç kimseyi de seçimlere katamadılar. İlginç olaylar yaşandı seçim sırasında. Ankara'dan seçimlere katılan tek kurucu üye yönetime aday olunca acilen elleri kaldırtıp, böylece İstanbul'un sınırlarını aşular ve "Türkiye çapında" bir sendika yönetimi oluşturdular. Oybirliğiyle seçilen üyelerin bile aldığı oy, girişte de sözettiğimiz gibi 251 kurucu üyeden sadece 77'si idi.

Diğer ilginç bir olay ise bu çevrelerin dışında kalan ama kendine bir türlü taraf seçmemiş olan başka bir çevrenin tutumu idi. Kurultay içinde işyeri komitelerine özel vurgu yapan, hatta işyeri komitelerinin bir biçimde tüzüğün amaç maddesinde yer almasını savunan bu çevrenin temsilcileri yönetim seçimi başladığında yönetime aday olmayacaklarını açıkladılar. Fakat beş dakika sonra karar değiştirip bu "tarihi durumu" kullanmaya karar verdiler ve aday oldular. Bu semai tavrı diğer çevrelerce ödüllendirildi ve adaylardan biri en çok oyla seçilen yönetim kurulu üyesi olma onuruna erişti. ikinci aday ise sadece 29 oy alabildi. Herkesi güldüren bu durum gösterdi ki kendilerinden yana döndüğü sürece "semaileri" herkes sever ama hadlerini bilip yönetime iki kişi sokmaya kalkışmazlarsa...

Sağlık çalışanlarının sendikalaşma sürecindeki sancılı gelişme, akraba evliliklerinin kaçınılmaz sonucu olan sakat bir çocukla devam ediyor. 4 ya da 11 Ocak'ta başvuru yapacağı belirlenen Tüm-Sağlık Sen'in bu dayatmacı ve sekter tavırla nereye kadar gideceği Sağlık-Sen'in bugünkü durumundan dolayı açıkça görülüyor. Sendika başvurusunun o çok kızdıkları Eğitim-İş gibi 20-30 kişilik bir grupla mı yoksa binlerce çalışanı Valiliğin önünde toplanan Eğit-Sen ya da Tüm-Bel-Sen gibi mi olacağı, önümüzdeki dönemde gelişecek mücadelenin ne kadarını kavrayabilecekleri de başvuru günü belli oldu. Ama şurası çok açık ki, yıllardır kendi alanlarında mücadele veren sağlık çalışanları, Tüm-Bel-Sen ve Eğit-Sen gibi sendikal girişimlerden sonra bu sendikalarda sağlanan birlikten ve sergilenen sendika anlayışından sonra kendilerine dayatılan bu sakat anlayışı kabul etmeyecekler.

Şimdi görev kurucu üyeliğini geri çekmek değil, kurucu üyeleri çoğaltarak, sağlık alanındaki tek ve güçlü bir mücadeleci sendikanın önündeki engel olan bu dayatmacı-sekter anlayışı sendika yönetiminden geri çekmek için çalışmaktır. Her sağlık biriminde, varolan komite ve konsey örgütlülükleri içinde bu anlayışı teşhir etmek mücadele etrafında sağlanacak gerçek bir sendikal birliği yaratmak gereklidir.

Sağlık çalışanları bugün mücadeleci söylemlerle ya da uzlaşmacı tavırlarla yukardan aşağı dayatılmaya çalışılan, kitle inisiyatifini reddeden tekkelerle, Eğit-Sen ve Tüm-Bel-Sen'in sendikal anlayışı arasında tercih yapmak zorundadır.

NOT: Kurultaydan sonra yapılan görüşmelerde, tüzükteki ihtilaflı maddelerin giderilmesi için bir dizi görüşmeler yapıldı. Taban insiyatifinin sendikal yönetime taşınması ve işyeri komite örgütlülüğünün iç tüzükte yeralması yönünde anlaşma sağlandı. Bu anlaşmaya rağmen İzmir ve Ankara'da uzlaşmacı anlayışı savunan sağlıkçılar, sendikanın kuruluşunda yer almadılar. Muhtemelen , yakın gelecekte sağlık alanında yeni bir Eğitim-İş benzeri sendika kuruluşuna tanık olacağız. Bugün geçici olarak sağlanan birlik anlayışı, sağlık çalışmalarının odağına oturmadığı sürece sağlık sendikasında kalıcı bir iyileşmenin olmayacağı açıktır. Bunun yolu da üzerinde anlaşma sağlanan kitle insiyatifinin sendikal yönetime taşınması çabasının gerçekleştirilmesiyle mümkün.

...RİN SESİ
...Çetin UYGUR
...Md: Soner KIZILKAYA
...er: Çetin UYGUR, Füsun DE-...P, Behzat TAŞ, Ali ATEŞO-...RI, Meral ASLANKAYA, ... ORTAKÖY, Naci ALPKAN, ...etin AYTAŞ, Murat DOĞAN, ...GÖREN, Yaşar KANBUR ve ...inden işçiler.
...a Adresi: Prof. K. Gürkan ...5 Hüdaverdi Han. Cağaloğlu İs-...
...Tel: 5281673
...ışma ve abone ödentileri: Yapı ...ankası Çağlayan Şubesi.
...ap No: 12096-4
...Hesap No: 620 328-5
...a Büro: Adakale Sok. No 16/6 ...hir
...Büro: Demiryolu Cad. Yeni Cu-...mı No:142 K:4
... Büro: İnönü Cad. Aydın işha-...5, No:63
...Büro: Kahraman Mescit Mah. ...k. N0:9 Konak
...hir Büro: İstiklal Mah. No:58/4
...PANO-BASSAN
...Son Havadis

Tezgahlar grev dokumadı

(baştarafı 3. sayfada)

B Grup		C Grup
1. Grup	%100+2000 TL	%75+1500 TL
2. Grup	%100+2125 TL	%75+1595 TL
3. Grup	%100+2250 TL	%75+1690 TL
4. Grup	%100+2375 TL	%75+1780 TL
5. Grup	%100+2500 TL	%75+1875 TL
6. Grup	%100+2625 TL	%75+1970 TL
7. Grup	%100+2750 TL	%75+2060 TL
8. Grup	%100+2875 TL	%75+2160 TL
9. Grup	%100+3000 TL	%75+2250 TL

İkinci yıl , birinci 6 ay: %35 + enflasyon + %5 refah payı.
İkinci 6 ay: %30
İkramiye, yakacak ve yemek parası her ay ödenecek, Üst ve A Gruplara (brüt) 350.000 TL., B Grup için 300.000 TL, C Grup için 208.333 TL.
Çocuk parası Üst, A ve B gruplar için 15.000 TL., C Grubu için ise 12.000TL.
Türk Metal'den önce toplusözleşme imzalayamadığı için üzgün olan Otomobil-İş yöneticileri sıraya girdi. Atacağı imza bunlardan farklı olmayacak.

Yalan söylüyorsun , Özal

Baştarafı 2. sayfada

lasını sürmeyen, çapalamayan, tohum atmayan bir çiftçinin "ürün alamıyorum, toprak verimsiz" demesi kadar geçersiz bir gerekçe.

ZONGULDAK HAVZASI 100 YIL SONRA YENİDEN EMPERYALİZMİN SÖMÜRÜSÜNE AÇIK HALE GETİRİLİYOR. HAVZA, PARÇA PARÇA EMPERYALİST ÜLKELERE, YERLİ TEKELLERE DEVREDİLMEYE HAZIRLANIYOR.

Osmanlı Devleti'nin emperyalizmin sömürüsüne açıldığı ve yarı-sömürge durumuna geldiği süreçte, Zonguldak Havzası parça parça Galatalı bankerlere, Fransızlara, İngilizlere, Çarlık Rusyası'na (Osm. Devleti'nin vergilerini toplamak karşılığında) kiralanıyordu. Böylece emperyalist ülkelerin sömürü ve talanına açılan Havza ve insanları bir yandan vergiler altında ezilirken, bir yandan da madenlerde ucuz işgücü kaynağı olarak kullanılıp çift yönlü sömürülüyorlardı.

100 yıl sonra Havza yeniden, aynı pervasızlıkla, emperyalizmin çıkarlarına sunuluyor. Bunun adımları bugünden atılmaya başlandı bile:

Kozlu'da İngilizlerle ortak çalışma yürütülüyor...

Armutçuk, Amasra ve Kilimli'nin özel sektöre devredilmesi planlanıyor. Amasra'nın bir bölümü şimdiden özel sektöre verildi. Kandilli'de Fransızların da çalışmaları var...

Asma ve Gelik İşletmeleri için Almanlarla görüşmeler yapılıyor...

"KÜÇÜK; GÜZEL VE KOLAY LOKMADIR"

M. Theatcher'ın "Küçük Güzeldir" adıyla uygulumaya koyduğu, kamu kuruluşlarının daraltılması (bu uygulama sonucu küçültülen işletmelerden 120 bin işçi çıkarıldı) programını, Özal biraz daha farklı uygulamaya çalışıyor. Bunun planlarını yapıyor. Özal, "Küçük; güzel ve kolay lokmadır" diyerek, Havza'yı parça parça emperyalizme peşkeş çekiyor. 'Zarar ediyor, verimsiz' gerekçeleriyle "ocaklar kapanır" diyenler, işletmeleri yerli-yabancı tekellere kolay lokmalar halinde sunabilmenin zeminlerini hazırlıyor. 'Asma, Gelik Almanlara; Kozlu İngilizlere; Kandili Fransızlara; Armutçuk, Amasra, Kilimli özel sektöre' denerek, Zonguldak halkının ekmeği, işi, yaşamı emperyalist çıkarların hesaplarına malzeme yapılıyor. Çünkü, ocakların daraltılması, binlerce işçinin işsiz kalması, binlerce ailenin aşıyla, ateşiyle oynanması, çalışan işçiler üzerindeki sömürünün de katmerlendirilmesi demek.

ZONGULDAK, ZONGULDAK HALKININDIR. AŞIYLA, ATEŞİYLE OYNANAN, ÜZERİNDE HESAPLAR YAPILAN ZONGULDAK HALKI; HAVZAYI DA KENDİNİ DE, OCAKLARDAN FİLİZLENİP MAHALLELERE, KÖYLERE UZANAN ÖRGÜTLÜ BİR İRADEYİ YARATIP DEVREYE SOKARAK BOZABİLİR.

Siyasi iktidar maden işçilerinin de içinde olduğu toplu sözleşmelerin, grevlerin kaderini "Körfez Krizi"ne bağlamaya ve bu yolla mücadeleyi bitirmeye çalışırken, tozlu dumanlı bir ortam yaratarak başka planlarını da aradan çıkartmak istiyor.

Zonguldak özelinde bu planlar; Havza'nın daraltılması, daraltılan işletmelerin verimlilik, kar vaadeden alanlar olarak yerli-yabancı tekellere sunulması biçiminde şekilleniyor.

Bu hesapları boşa çıkartacak tek güç öncelikle maden işçileri. Ve işçisi, kadını, çocuğu, köylüsü, esnafı, öğrencisi, memuruyla Zonguldak halkının birlikte ve örgütlü mücadelesi.

Karadon, Gelik, Amasra, Kilimli, Armutçuk, Asma'dan başlayıp aynı gün Zonguldak'ın grevi haline gelen mücadeleyle bunun ilk adımları atıldı zaten.

Toplusözleşme, Zonguldak'ı yaşatma, Zonguldak'a tüm değerleriyle sahip çıkma mücadelesi artık. Grev, Zonguldak'ı emeğiyle varedenn, yaşamları kömürle kurulu herkesin grevi artık.

Bu adımları, bundan sonra, 'Zonguldak, Zonguldak halkınındır' şiarıyla yükseltilecek adımlar izlemeli. Hem kendi geleceklerini hem de Zonguldak'ın geleceğini, Zonguldak'ı emeğiyle varedenler çizmeli.

Grev öncesi ve grev sırasında, grev komiteleri biçiminde adımları atılan işyeri komiteleri, işçilerin, geleceğini belirlemede, kaderlerini örgütlü güçleriyle yazmada kullanacakları etkin araçlar haline getirilmeli. Ankara yürüyüşünde, E-5'e çeyrek kala maden işçilerinin önüne çekilen sistem barikatını, düşüncelerden başlayarak yıkabilmenin ve işçi sınıfının bağımsız yolunu açabilmenin yolu da buradan geçiyor.

Ocaklardan filizlenen bu örgütlülükler, mahallelerde, köylerde yaratılacak örgütlülüklere kadar uzanmalı; grev süresince kadını, çocuğu, köylüsü, esnafı, memuruyla mücadeleyi öğrenen ve öğreten Zonguldak halkı 'Zonguldak bizimdir. Havza bizimdir' gerçeğini bu örgütlü güçleriyle bilinçlere kazımalıdır.

Hava döndü İşçiden esiyor yel..

■ Metal İşçileri, 48 bin maden işçisinin ardından 26 Aralık'tan itibaren çıktıkları grevlerle mücadele dalgasını büyüttüler. "Söz, yetki, karar, iktidar halka" "Yaşasın Zonguldak Direnişi" diyerek yürüyen Kavel İşçileri; "İşçiler elele genel greve" "Emperyalist savaşa hayır" diyerek sınıf kardeşleriyle buluşan Philips, Tekfen, Rabak İşçileri; "Her yer Zonguldak" diyerek dayanışmalarını gösteren Makine Kalıp İşçileri; 7 bin kişiyle yola çıkıp yürüyen Bursa Metal İşçileri; E-5'e çıkıp "Yaşasın İşçilerin birliği" diyen kağıt işçileri... Zonguldak Ateşini tüm Türkiye'ye taşımanın yolunu dagösterdiler.

■ Siyasal iktidarın tüm tehditlerine rağ[...] Ocak günü %90 katılımla üretimi d[...] ran işçiler, sessiz bir uyarıda bulundula[...] çi sınıfı 3 Ocak'ta evine kapanmayıp [...] ğa çıktığı ölçüde toplumsal muhal[...] diğer kesimleriyle kucaklaşmayı baş[...] Ümraniye'de, Beykoz'da Topkapı'da [...] vent'te üretimi durdurup yürüyen, ta[...] rini haykıran işçilerse 3 Ocak'a gerçe[...] lamını vermeyi başaranlar oldu. Bu a[...] işçileri yaşanan süreçte söz, karar sah[...] lacak örgütlü adımların izlemesi ve 3 [...] gibi eylemlerin devrimci sendikal yap[...] yaratılmasına hizmet eden bir rotada [...] seltilmesi zorunlu bir görev.

Singer işçileri aynı bölgede kurulu, AOS, Lombardini, Remas fabrikası işçileriyle 3 Ocak'ı greve çıkmanın coşkusuyla karşıladılar.

26 Aralık 90. 1963 direnişini yaratan Kavel işçileri " Söz, Yetki, Karar İktidar Halka ; Üreten Biz Yöneten de Biz Olacağız" sloganlarıyla greve çıktılar. Ailelerin de içinde yer aldığı yürüyüşçüler Türk Metal'e bağlı Beldesan ve Çelik-İşe bağlı Termo Teknik işçileriyle buluştular. Ve anayola çıkıp Maslak'a kadar yürüdüler. O gün Zonguldak İstanbul'da yaşandı .(Soldaki resim)

Beykoz deri işçileri 3 Ocak'ta siyasi iktidarın tüm tehdit[...] men sokaktaydılar. Beykoz içinde, sloganlarıyla uzun bi[...] gerçekleştiren işçiler sendikalarının önünde g[...] sürdürdüler. (Üstteki Resim)

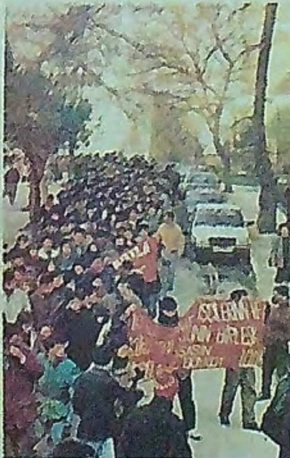

Makine kalıp işçilerinin, coşkulu sloganlarına katılan bu işçi çocuğu geleceğin müjdecisi oldu. (Sağdaki resim)

İstanbul Öğrenci Dernekleri Federasyonu, (İÖDF) dinamik kitlesiyle 3 Ocak'ta işçi sınıfının mücadelesine omuz verdi. Çapa Tıp fakültesi önünde topmanan öğrenciler, daha sonra sloganlarla caddeye taşarak yürüdüler. (Alttaki resim)

Otomobil-İş ve Çelik-İş'e bağlı işçiler gibi Özdemir-İş'e üye işçiler de büyüyen grev dalgasına katıldılar.
Üst yönetimlerde sağlanamayan birlik grev boylarında gerçekleşti (Alttaki resim)

3 Ocak'ta başlayan yasal grevlerini Türk-İş'in "Genel Eyle[...] rıyla birleştiren İzsal, Mengerler, Dökümay işçileri szın[...] gumdak'ta sergilediği eylemliliği Topkapı-Haznedar ara[...] km'lik yürüyüşe taşıdılar. "İşçiler el ele, genel greve. Ça[...] şişmanı işçi düşmanı" sloganlarıyla grevlerine baylayan İ[...] leri fabrikanın civarındaki küçük atelyelerde çalışanları[...] steğini aldılar. Toplusözleşme görüşmeleri devam eden te[...] lerini "Tekstil işçileri saflara" sloganlarıyla eyleme da[...] işçiler yine o gün greve çıkan Mengerler işyerine geldile[...] paşa kışlası önünden geçerken "Savaşa Hayır" sloganları a[...] er, yürüyüşlerinin sonunda greve çıkan Dökümay işçileriy[...] erek "genel eylem" gününde sınıfı evde oturtmaya çalışan[...] karşı taleplerini sokaklarda haykırdılar.
(Üstteki resim)

Alkışlar sınıf kardeşleri için: İşçiler el ele genel greve.
Asılan grev pankartları işçilerin "insanca yaşama" isteğinin ilanı.
Eller mücadele için birleşiyor.
(Alttaki resimler)

Paşabahçe kristal işçileri de 3 Ocak'ta toplumsal muhalefetin diğer kesimleriyle kucaklaşma[...] layarak mücadelelerini evlerine hapsetmediler. İşyeri önünde toplanıp sloganlarla yürüyüşe ge[...] tal işçileri kararlılıklarını ifade ettiler. (Üstteki resim)

